

ЗВІТ

управи гімназійних наукових курсів
з українською викладавкою мовою

у Відни, III., ул. Радецького, ч. 2,

за шкільний рік 1914/15.

Зміст:

1. Д-р В. Щурат: Боденштедтова „Поетична Україна“.
2. Урядова часть — Управи.

ВІДЕНЬ, 1915.

Боденштедтова „Поетична Україна“.

(Спомин в 75-ті роковини появи книжки.)

На початку 1841. р. Фрідріх Боденштедт, шукаючи собі хліба поза Німеччиною, знайшов ся на посаді приватного учителя в Москві, в домі кн. Михайла Голіцина. Князь поручив йому вчити двох своїх синів, Дмитра і Михайла. Приймаючи порученє, Боденштедт приймав ся рівночасно обовязку піддати ся учительському екзаменови, без якого приватно учителювати в Росії тоді не дозволялось. Він і зложив той екзамен на московськiм університеті за кураторства гр. Строганова, що уможливило йому згодом в характері приватного учителя зблизитись і до московського генерал-губернатора Нейдгардта, котрого дочки вчили ся в нього англійської мови й літератури. В обох аристократичних домах, Голіцина і Нейдгарта, Боденштедт мав нагоду пізнати літературні світила тодішньої Москви. Та найбільше здружив ся з талановитим поетом в народнім стилі Василем Красовом і пізнійшим провідником панславистів Михайлом Катковом, що в домі Голіцина заїмали, один по другім, посади учителів московської мови. Оба вони мали величезний вплив на вибір нових занять у Боденштедта. Обом їм належить завдячити те, чим Боденштедт став ся близький для України, а популярний в Німеччині — повстанє збірки перекладів з української народної поезії, знаменитої на свій час „Поетичної України.“

З Красовом і Катковом Боденштедт почав читати й перекладати народні піснї, зразу в суміші українські з московськими. Одначе невдовзі, під впливом Красова, признав висшність українським пісням, став ентузіястом у відношеню

до них. Красов, котрий прожив довший час на Україні, повчив Боденштедта, що народня поезія процвіла там пишнійше, ріжнородійше і принаднійше, ніж в Московщині, бо Українці — так читаємо в Боденштедтових споминах — вміли зберегти довше свою свободу, котру любили више всего, тай тому що в них за вічною боротьбою з переможними ворогами довершив ся більш індивідуальний розвиток, виявляючи у многих самосвідомість близьку до бути і лицарський дух, якого зовсім не знали Москалі, тому що вони завсеїди почували ся тільки масою, одноформною наслідком віковичного одностайного угніту, мирною з природи, войовницькою лиш на приказ царя, але тоді і страшною в боротьбі задля своєї неподатної витривалости і сліпого самопожертвованя.¹⁾

Впродовж двох років [1841—1842], Боденштедт до тої міри познайомив ся з українською народною поезією, що міг без трудности виголошувати красні зразки з неї на українській мові з пам'яті, що сильно стало йому в пригоді, єднаючи між Українцями при першій стрічі приятелів. Найкрасше ілюструєть ся воно історією знакомства з Коновченком, розказаною самим Боденштедтом. Стріча наступила случайно в однім заїзdnім домі в Ставрополи, де Боденштедт опинив ся 1843. р. в переїзді з Москви до Тифліса. Коли молодий російський офіцер поспішив йому з помочію при закватированю, не могло обійти ся без взаїмного представлення. Розумієть ся, — каже Боденштедт — молодий офіцер від козаків не знав його імени і не вміючи по німецьки, не міг правдоподібно навіть прочитати, підчас коли його прізвище вийшло для поета зовсім знайоме, бо грав воно велику ролю в тій українській, народно-лицарській поезії, що він її з Красовом і Катковом переробив і почав перекладати. Тож коли він молодому офіцирови, що звав ся Іван Коновченко, сказав, осьміхаючись: „Ваше прізвище мені добре знане —“ він здивувано подивив ся на нього і спитав: „Відки?“

¹⁾ Friedrich Bodenstedt: Erinnerungen aus meinem Leben, Berlin 1888, ст. 195—196.

По виясненню Коновченко не знав, що почати з радощів. А коли Боденштедт задеклямував йому уступ з думи про смерть Коновченка в лицарськiм бою з Татарвою, молодий офіцер скочив з місця, кинув ся йому на шию, хотів цілувати по руках і ледви випустив з обіймів. Слова думи могли справді зворушити його до краю без огляду на те, чи історичний герой доводив ся йому яким предком, чи ні.¹⁾

Знане української народної пісні, без сумніву, дало Боденштедтови нових щирих приятелів і на Кавказі, в Тифлісі, куди він вибрав ся, щоб за порадою свого друга Гаке вступити на учительську службу при тамошній гімназії. Там познайомив ся він передовсім з інспектором гімназії Росковшенком, що в московській літературі зазначив ся вже тоді перекладами Шекспірових драм і писань татарського історика Аббаса-Кулі-Хана. В домі Росковшенка, що був з походження Українцем, зустрів ся Боденштедт з його ближшими приятелями з України, з Афанасьєвом-Чужбинським і з Поляком Тадеєм Ладом Заблоцьким, офіцерами кавказської армії.

Росковшенко, будучи високообразованим, поділяв заінтересоване Боденштедта для української народної поезії тим щирійше, що воно переносило його думку на рідну Україну. В його домашній бібліотеці знайшло ся все, чого Боденштедтови було треба, певно і ті пісенні збірки (Цертелева, Максимовича, Срезневського), що ними він покористував ся при виборі найкрасших пісень для перекладу на німецьке. Не убога на рідні пісні була й пам'ять у Афанасьєва-Чужбинського, также уталантованого поетично й не позбавленого естетичних почувань. Доповненням їх обох міг бути Тадей Лада Заблоцький, що теж спробував свого пера в польській поезії, а по свідомству Боденштедта мав широке знане в літературах Сходу і Заходу та був спеціалістом в обсягу польської літератури. Від нього Боденштедт одержував польські публікації, між іншими збірку галицьких пісень Вацлава з Олеська (Залєського), від нього довідав ся про ранших збирачів пісень, Ляха Ширму і Зоряна Доленгу

¹⁾ Idem, ст. 242—243.

Ходаковського (Чарноцького), як і про студії над українською народною поезією, приміром, Михайла Грабовського (Krytyka i Literatura). Заблоцький передовсім дав Боденштедтові те, чого йому треба було, щоби при студиях української народної пісні покористувати ся порадою Гете:

Wer den Dichter will verstehen,
muß in Dichters Lande gehen.

Як по душі було Заблоцькому помаганє Боденштедтові при його роботі, видно з того, що й сам він, при співучасті Боденштедта, його вибір пісень переклав невязаною мовою на французьке, наміривши Французам прислужитись так, як прислужив ся своєю „Поетичною Україною“ Боденштедт Німцям.

А коли ще зважити, що Заблоцький, заки став офіциром в кавказській армії, відбував за політичну провину кару на службі в рядах простих салдатів та що Афанасьєв-Чужбинський, знаний нам з такої компанії, як Шевченко, два Бальмени, Башилів, также не міг мати иншої політичної кваліфікації, то легко вгадати, яким політично був і Росковшенко, котрий приставав з обома. Така трійця не могла не заціпити в душі Боденштедта ентузіазму для всего, що українське, до чого в нього вже й був гарний підклад — естетичне замилюванє в українській народній пісні. Та трійця й зробила своє.¹⁾

Вплив тої трійці на Боденштедта зазначив ся не лиш у тім, що він свій намір — дати Німеччині антольоґію української народної поезії — дуже скоро і вдатно виконав, але і в тих його поглядах на український народ та його минувшину, яким дав вислів у „Введеню“ (Einleitung) і коментариях до перекладів.

„Введенє“ в коротким начерком історії українського народа і неначе задатком на ту більшу історію, що її мав Боденштедт написати — як сам каже — колись пізнійше, при

¹⁾ Idem, стр. 316—317; Die poetische Ukraine. Eine Sammlung kleinrussischer Volkslieder. Ins Deutsche übertragen von Friedrich Bodenstedt. Stuttgart und Tübingen. I. G. Cotta'scher Verlag, 1845. Vorwort, стр. VII—IX.

красших услівях, щоб виповнити люку в історії Східної Європи, згідно Славянщини. Про головне призначенє того „Введеня“ читаємо: Се, що я тут подаю, то ніщо инше, як коротке спростованє хибних поглядів на походженє і розвиток широкорозгалуженого козацтва, які загально панують в Німеччині; рівночасно повинніб ті картки послужити за провідника по запашнім квітнику пісень, який розстелюєть ся перед очима читача в різнобарвних, диких, але принадних згрупованях“. ¹⁾

І справді, як в нотатці про вимову українського ²⁾ Боденштедт не дав ся збаламутити московським і польським обеднувачам, але згідно з дійсним станом річий назвав українську мову „сестрою польської і московської“, припускаючи, що є вона „наймилозвучнійшою зі всіх славянських диялектів та й великої музикальної сили“, ³⁾ так — приміром — і в погляді на козацтво виявив зрозумінє, якого не в силі виявити ще й нині німецькі публіцисти, коли українських давних козаків ідентифікують з опришками або московськими козаками. Найвлучнійше розрізняє він московське козацтво від українського, замічаючи: „В першім мав перевагу азіатський елемент; друге було більше славянської породи“. ⁴⁾

Давши дрібний начерк минувшини українського народа, Боденштедт жалувє, що не може дати „бодай легко шкіцovanого образу так притягаючої, поетичної історії України“. А хочачи звернути увагу читача лиш на важнійші моменти з історії України, каже: „Що за богатство красок і предметів тут панувє!“ І з того пункту видженя, поетичного і маляр-

¹⁾ Die poetische Ukraine, ст. 5.

²⁾ Idem, ст. X.

³⁾ Варто зауважити, під чім впливом Боденштедт пізнійше змінював той погляд, коли українську мову називав „мовою посередною між польською і московською, нашікованою многими татарськими словами“. Нам видить ся, що то був уже вплив московської офіційної науки, за чим промавлялоб головнo те, що рівночасно той сам Боденштедт, який в 1844. р. мав таке ніжнє зрозумінє української поезії, вже не годен бачити спорідненя єї з „Словом о полку Ігоревім“ і називав ту староукраїнську поему московською. Гл. Friedrich Bodenstedt's Gesammelte Schriften, XII. B., Berlin 1869, в статі „Über slavische Volkspoesie“, ст. 18, 23, 25.

⁴⁾ Idem, ст. 7.

ського, помічує ряд фактів з княжої доби аж до московського закріпощення. І так кінчить: „Сей легко кинений начерк нехай буде доказом, до якої величавої, поетичної картини дає материял українська історія. А відігралась та велика драма, з якої саме намітили ми кілька рисів, у часі п'ятисот літ! Тих п'ятисот літ минуло, як один-однієський момент; в результаті їх вистовання остав ся нам народ, що хоч і не є вже тим, чим був, то все таки зберіг свій питомий характер і свою національність. Сонце його слави зайшло, але пам'ять її встає в його піснях, як блідий місяць у літній ночі; се відблиск величавости дня, що був. Пісні народу України живуть від покоління до покоління і розказують дітям про діла батьків. І в ніоднім краю дерево народної поезії не видало таких пишних овочів, нігде дух народу не відбив ся так живо і правдиво в його піснях, як в Українців. Що за пориваюча сила туги, що за глибокі, чисто людські почування висловлюють ся в тих піснях, що їх козак співав на чужині. Що за ніжність в парі з мужеським гартom проникає його пісні любови. А особливо ще піднести належить той такт і ту непорочність чувства, що у всіх них панують. Між усіма українськими піснями — а є їх тисячі — нема одної, від якої приходилось би спаленіти дівочому личку. Справді треба припускати, що народ, який міг співати такі пісні і любити ся в них, не міг стояти на якимсь зовсім низьким ступені образования...“ ¹⁾

Вибір пісень, перекладених Боденштедтом і уміщених в хронологічному порядку (XIV — XVII ст.) в числі 45, т. в. 33 пісень, 10 дум і 2 фрагментів, мав потверджувати й характеристику їх і українського народу. І міг потверджувати. Бо з винятком кількох номерів книжного походження або фальсифікатів (За Німан іду; пісня про Палія) були то що найкрасні пісні і як найкрасше перекладені, дуже часто з задержанєм співної ритміки оригіналу. До таких можна зачислити пісні: Стоїть явір над водою; Віють вітри, віють буйні; Чиж се тая криниченька. До таких належать думи:

¹⁾ Idem, ст. 14—17.

про утечу трох братів з Азова, про бурю на Чорному Мори, про Івана Коновченка. Пісні перекладано вже ранше Боденштедта; найбільше переклав їх зі збірки Вацлава з Олеська польський поет Вінкентий Поль 1833. р. В перекладанню дум Боденштедт не мав попередників; можна сказати, що й ніхто пізнійше не вмів взяти ся до перекладання їх красше від нього. Секретів їх реторичної ритміки, римованя і поетичного вислову ніхто не збаг так, як він. В його німецьких перекладах зберіг ся вповні їх український характер, так що не разячи німецького уха, вони не разять нічим і українського. Лиш на хронологію і на зачислене історичних пісень до дум (про Морозенка, про козака Байду і ин.) не можна нині вже згодитись. Та Боденштедт не міг мати в своїм часі таких відомостей, які дали нам новійші досліди Антоновича і Драгоманова, Житецького і Франка.

Майже викінчена була вже „Поетична Україна“, коли до Тифліса зїхав німецький орієнталіст-філльольг д-р Георг Розен. Він знав докладно скарби орієнтальної поезії і захоплював ся ними. Але зовсім чимсь новим — каже Боденштедт — були для нього українські народні пісні, які зробили на нього глибоке вражінє своєю щирістю почувань і чистотою мелодійного виразу. Одушевлений ними, він просив Боденштедта по можности ще доповнити збірку і видати окремою книжкою. Сам постарав ся о видавця. Барон Котта в Штутгарті, з котрим Розен переписав ся, одержавши зразки перекладів Боденштедта для „Beilage der Allgemeinen Zeitung“, наслідком дуже корисної оцінки своїх приятелів, поетів Густава Шваба і Густава Пфіцера, згодив ся видрукувати цілу збірку, запевнюючи перекладчикови $\frac{2}{3}$ чистого зиску з продажі.¹⁾

Дня 1. жовтня 1844. р. Боденштедт викінчив манускрипт. З кінцем того року видруковано його. І зараз же почали появлятись дуже прихильні рецензії.

Шкода, що не можна нам сконстатувати, як прийнято Боденштедтову книжку в Росії, а передовсім на Україні. До

¹⁾ Fr. Bodenstedt: Erinnerungen... ст. 301—302 і 329.

рук українських помічників Боденштедта вона певно дісталась. Певно прийняли вони її з тим ентузіазмом, з яким помагали зложити її. Але слід її в українській літературі стрібував показати що-йно в 1879. р. Сірко, пишучи про Шевченка і його думки про громадське житє. Шевченко — писав він — виступив, між иншим, і против панського романтичного козакофільства, що почало ся між українськими панами „по німецькому показу“ Боденштедта, переклавного українські пісні на німецьку мову, против тих земляків, що носили ся з історією України, як з „поемою вільного народу“ і т. п. ¹⁾ Не згоджував ся з такою думкою Драгоманів і зауважив: „Ні з відки не видко, щоб Шевченкови була відома книжка Боденштедта „Die poetische Ukraine“, вийшовша в 1845. р. в один час з самим „Посланиєм“ і щоб Шевченко думав про неї, коли писав, що „колись будем і по своїому глаголять, як Німець покаже“. ²⁾

Спростовуючи наперед, що Шевченкове „Посланиє“ не появилось в один час з книжкою Боденштедта, але 14. грудня 1845, отже о цілий рік пізнійше, схилиємо ся більше до думки Сірка, котрий був би може й Драгоманова переконав, колиб ужив був якихнебудь аргументів. А міг був знайти їх і в порівнанню Боденштедтового „Введеня“ з Шевченковим „Посланиєм“ і в біографічних вістках про Шевченка.

Коли Шевченко пише, приміром:

...Колись будем
І по своїому глаголять,
Як Німець покаже,
А до того й історію
Нам нашу розкаже —

то ми, видячи в тих словах лиш насмійх над тими, що самі не годні оцінити свого добра без захваленя чужинців, рівночасно пригадуємо собі не лиш гадку Боденштедта про рівнорядність української мови з московською і польською, але і його начерк історії українського народа з обіцянкою

¹⁾ Громада, Женева 1879, кн. IV, ст. 47.

²⁾ Idem, ст. 98.

дати колись при красших уелівях повнійшу історію, якої певно не один з Українців і ждав.

Пригадаймо-ж собі дальше, як сконструував собі Боденштедт історичний образ України. Той образ уявив ся йому наскрізь поетичним, величавою, поетичною картиною, бо лиш з поетичного пункту видження через призму укр. пісень подивив ся Боденштедт на наше минуле. Для мало свідомих Українців було воно дуже підхлібне. З того могли вони виснувати фальшиву гадку, що справді їх історія — се поема вільного народу, над чим посьміхаєть ся більш критичний, бо в 1845. р. вже вилічений з романтичного козакофільства Шевченко.

Вкінці й Боденштедтова гадка (аж два рази в нього повторена) про українські пісні, що вони розказують дітям про діла батьків, могла в Шевченка, що ранше й сам її виразив, зустріти ся в 1845. р. вже з критичним замітом:

Подивіть ся лишень добре,
Прочитайте знову
Тую славу, та читайте
Од слова до слова;
Не минайте ані титли,
Ніже тії коми;
Все розберіть, та й питайте
Тоді себе: що ми?
Чиї сини? яких батьків?

Тоді справді відповідь муєлаб винасти инша, ніж та, що її Боденштедт вичитав з пісень — з поеми вільного народу.

Шевченко міг знати про „Поетичну Україну“. Вийшла-ж вона з варштату, при яким попрацювали і дуже близький приятель його від 1843. р., Афанасьєв-Чижбинський і Тадей Лада Заблоцький, що належав до співробітників петербурського „Rocznika Literackiego“ видаваного Ромуальдом Подбереським, приятелем Шевченка, тай муєв бути йому не чужий.¹⁾

1) Гл. моє : З життя і творчости Т. Шевченка, Львів 1914 в статі: Перші польські голоси про Шевченка.

Пишучи перед „Посланиєм“ на місяць ранше поему „Кавказ“, Шевченко дав доказ, що спеціально інтересував ся всім, що там діялось, аж до подробиць. А мав добрих інформаторів з Кавказу — ще в Петербурзі Якова Кухаренка, потім на Україні Чужбинського, двох ілюстраторів своїх поем — гр. Якова де Бальмена та Башилова, офіцерів кавказької армії, про яких і випитувано його на слідстві 1847. р.

Д-р Василь Щурат.

Урядова часть.

1. Учительський збір.

а) Управитель:

Ілля Кокорудз, директор ц. к. академічної гімназії у Львові в VI. р., лектор української мови в ц. к. університеті у Львові, заступник председателя іспитової Комісії для учителів виділових шкіл, дійсний член Наукового товариства імени Шевченка у Львові.

б) Виказ учителів зайятих на курсах і розділ предметів з кінцем шкільного року:

1. Орест Авдикович, професор в ц. к. українській гімназії в Перемишлі, господар III. класи, учив латинської мови в III. (5) і грецької в III (5) кл., разом 10 годин тижнево.

2. Др. Степан Балей, учитель в філії ц. к. академічної гімназії у Львові, учив пропедевтики філософії в VII. (1) і VIII. (2) кл., разом 3 год. тижнево.

3. Роман Гамчикевич, професор в VIII. р. в ц. к. українській гімназії в Перемишлі, учив німецької мови в V. (4) і VIII. (4) кл., разом 8 год. тижнево.

4. о. Софрон Глібовицький, професор в VIII. р. в ц. к. гімназії в Бродах, ексортатор курсів.

5. Остап Грицай, заступник учителя в ц. к. академічній гімназії у Львові, учив німецької мови в IV. кл. 4 год. тижнево.

6. Теодор Голійчук, іспит. заступник учителя в ц. к. гімназії в Самборі, учив української мови в I. (3) і II. (4) класі та історії (2) і географії (2) в II. класі, разом 11 год. тижнево.

7. Володимир Дикий, професор в VIII. р. в ц. к. академічній гімназії у Львові, господар VIII. класи, учив латинської мови в VII. кл. (4) і грецької в VIII. кл. (4), разом 8 год. тижнево.

8. Лев Дольницький, професор в VIII. р. в ц. к. українській гімназії в Коломиї, учив історії і географії в III (4) і VII (4) класі, разом 8 год. тижнево.

9. О. Осип Застирець, професор в VIII. р. в ц. к. гімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі, учив німецької мови в III. кл., 4 год. тижнево, а крім того був занятий на гімназійальних курсах в німецькою викладавкою мовою при ц. к. гімназії ім. Софії. II., Zirkusgasse 48.

10. Др. Роман Ілевич, іспит. заступник учителя в ц. к. українській гімназії в Коломиї, господар VII. класи, учив латинської мови в IV. (5) кл., і грецької в VI. (5) та VII. (4) класі, разом 14 год. тижнево.

11. Роман Ковалів, професор в ц. к. гімназії в Сяноці, приданий до служби в ц. к. академ. гімназії у Львові, учив німецької мови в II. (4) кл., і географії в I. (2) кл., разом 6 год. тижнево.

12. Філярет Колесса, проф. в VIII. р. в філії ц. к. академічної гімназії у Львові, учив української мови в V. класі, 3 год. тижнево.

13. Др. Володимир Кучер, іспит. заступник учителя в ц. к. гімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі, учив математики в V. (3), VI. (3) і VIII. (2) класі, разом 8 год. тижнево.

14. Др. Василь Левицький, професор в ц. к. гімназії в Бережанах, учив німецької мови в VI. (4) і VII. (4) класі, разом 8 год. тижнево.

15. Левицький Юліян, професор в VIII. р. в ц. к. академічній гімназії у Львові, учив географії і історії в V. (4) і VIII. (3) класі, разом 7 год. тижнево.

16. о. Теодозий Лежогубський, професор в VIII. р. в ц. к. реальній школі у Львові, управитель приватної жіночої гімназії СС. Василянки з правом прилюдности у Львові, учив релігії в VII. (2) і VIII. (2) класі, разом 4 год. тижнево.

17. Богдан Лепкий, професор в ц. к. III. гімназії в Кракові, лектор української мови в краківському університеті, член комісії іспитової для учителів виділових шкіл, учив української мови в VI. класі, 3 год. тижнево.

18. Володимир Лепкий, учитель в ц. к. українській гімназії у Коломиї, господар IV. класи, учив грецької мови в IV. класі 4 год. тижнево.

19. О. Василь Лициняк, професор в ц. к. VII. гімназії у Львові, учив релігії в I. (2) і II. (2) класі, разом 4 год. тижнево.

20. Др. Зенон Лопатинський, заступник учителя в ц. к. гімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі, учив української мови в III. (3) і IV. (3) класі, разом 6 год. тижнево.

21. О. Омелян Мартинович, учитель в ц. к. українській гімназії в Перемишлі, учив релігії в III. (2) і V. (2) класі, разом 4 год. тижнево.

22. Ярослав Монастирський, іспит. заступник учителя в ц. к. VII. гімназії у Львові, учив математики в III. (3) і IV. (3) класі, разом 6 год. тижнево.

23. Григорій Наливайко, професор в VIII. р. в ц. к. академічній гімназії у Львові, учив латинської мови в VIII. кл. 5 год. тижнево.

24. Др. Михайло Пачовський, професор в VIII. р. в ц. к. академічній гімназії у Львові, господар VI. класи, учив латинської мови в VI. класі 5 год. тижнево.

25. Михайло Пащак, іспит. заступник учителя в ц. к. гімназії в Мельці, учив історії природи в I. (2), II. (2) і III. (2) класі, разом 6 год. тижнево.

26. Онуфрій Погорецький, заступник учителя в ц. к. гімназії в Сяноці, господар II. класи, учив латинської мови в II. класі, 6 год. тижнево.

27. Семен Сидоряк, професор в VIII. р. в ц. к. гімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі, учив математики в I. (3) і II. (3) класі, разом 6 год. тижнево.

28. Бронислав Старецький, професор в ц. к. гімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі, господар V. класи, учив латинської мови в V. (5) і грецької в V. (5) класі, разом 10 год. тижнево.

29. Омелян Терлецький, професор в VIII. р. в ц. к. реальній школі в Тернополі, придільний до служби в ц. к. академічній гімназії у Львові, учив географії в IV. класі 2 год. тижнево.

30. О. Іван Туркевич, професор в VIII. р. в ц. к. учительській мужеській семінарії в Заліщиках, придільний до служби в філії ц. к. академічної гімназії у Львові, учив релігії в IV. (2) і VI. (2) класі, разом 4 год. тижнево, окрім того ще співу яко надобовязкового предмету 2 год. тижнево.

31. Євген Форостина, учитель в ц. к. українській гімназії в Перемишлі, учив історії в I. (2) класі і IV. (2), та історії і географії в VI. (4) класі, разом 8 год. тижнево.

32. Богдан Шехович, іспит. заступник учителя в ц. к. гімназії в Ланцуті, учив історії природи в IV. (3), V. (2) і VI. (2) класі, разом 7 год. тижнево.

33. Др. Василь Щурат, професор в VIII. р. в ц. к. II. гімназії у Львові, учив української мови в VII. (3) і VIII. (3) класі, разом 6 год. тижнево.

34. Осип Янів, професор в VIII. р. ц. к. академічній гімназії у Львові, учив математики в VII. (3) класі та фізики в VII. (3) і VIII. (3) класі, разом 9 год. тижнево.

35. Іван Яцкевич, заступник учителя в ц. к. гімназії в Стрию, учив німецької мови в I. класі 5 год. тижнево.

36. Юліян Юхнович, іспит. заступник учителя в ц. к. гімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі, господар I. класи, учив латинської мови в I. класі 6 год. тижнево.

в) Члени учительського збору, що серед року з різних причин перестали бути занятими на курсах.

1. Андрій Алиськевич, директор ц. к. української гімназії в Перемишлі. (Обняв управу учительського семінарійного курсу.)

2. Василь Безкоровайний, професор в ц. к. гімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі (Відійшов до військової служби.)

3. Ярослав Біленький, професор в ц. к. гімназії в Сокалі. (Відійшов до військової служби.)

4. Іван Галущинський, іспит. заступник учителя в ц. к. гімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі.

5. Євген Данилович, професор в ц. к. польській гімназії в Коломиї. (Виїхав з Відня.)

6. Михайло Демчук, професор в ц. к. українській гімназії в Перемишлі. (Виїхав був з Відня.)

7. Богдан Загайкевич, заступник учителя в ц. к. I. гімназії в Перемишлі. (Відійшов до військової служби.)

8. Петро Карманський, учитель в ц. к. гімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі.

9. Володимир Кміцикевич, професор в VII. р. в ц. к. II. гімназії в Чернівцях. (Виїхав з Відня.)

10. Степан Кордуба, професор в ц. к. мужеській учительській семінарії в Сокалі. (Обняв учительські обов'язки в учительській семінарії.)

11. Денис Коренець, професор в VIII. р. в філії ц. к. академічної гімназії у Львові. (Відійшов до військової служби.)

12. Антін Крушельницький, професор в ц. к. гімназії в Бережанах, управитель приватної української гімназії з правом прилюдности в Городенці. (Обняв управу викладів для виділових учителів.)

13. Леонтій Кузьма, професор в VIII. р. в ц. к. українській гімназії в Коломиї. (Відійшов до Коломиї.)

14. Гнат Павлюх, професор в ц. к. українській гімназії в Станиславові. (Відійшов до військової служби.)

15. О. Петро Патріло, іспит. заступник учителя в ц. к. учительській семінарії в Бережанах. (Обняв обовязки учителя в учительськiм семінарийнiм курсі.)

16. Василь Пачовський, іспит. заступник учителя в філії ц. к. академічної гімназії у Львові.

17. Іван Поповський, учитель в ц. к. українській гімназії в Перемишлі. (Відійшов до військової служби.)

18. Др. Іван Раковський, професор в VIII. р. в ц. к. академічній гімназії у Львові.

19. Др. Олександр Тисовський, іспит. заступник учителя в ц. к. академічній гімназії у Львові. (Відійшов до військової служби.)

20. Іван Флюнт, іспит. заступник учителя в приватній українській гімназії з правом прилюдности в Рогатині. (Відійшов до військової служби.)

2. План науки.

Наука на курсах відбувала ся після плану для галицьких гімназій, виданого розпорядженням Краєвої Шкільної Ради з дня 2. серпня 1909, ч. 44242. Веденє науки стрічало ся нераз з великими труднощами, а то з причини нестачі українських підручників. Ученики посідали лише тексти німецьких, латинських і грецьких авторів, а впрочім відбувала ся наука тим способом, що учителі викладали, а ученики після потреби записували. Українськими підручниками могли користувати ся всі ученики лише тими, що вийшли у Відні накладом ц. к. Видавництва шкільних книжок для буковинських середніх шкіл, хіба що які ученики привезли українські підручники з собою з Галичини або Буковини. В ц. к. Видавництві можна було дістати оті підручники:

Д-ра І. Гавлєра — Латинські вирази для другої класи руских гімназій приладив Іван Тірон, 1914.

Латинсько-Український словар для середніх шкіл, зладив Юліян Кобилянський.

Смаль-Стоцький-Гартнер, Руска граматика, 3. виданє. 1914.

Окрім того користувала ся молодіж шкільна Кобзарем Т. Шевченка виданого „Союзом для Визволення України“, у Відні 1915.

3. Прочитана лектура.

1. Українська мова.

Крім матеріялу, поміщеного в шкільних підручниках, яких в класах нашло ся по кілька примірників, здавали ученики згідно учениці справу також з книжок, які можна було визичити в приватних бібліотеках у Відні. Взято в класах V.—VIII. отсе, що слідує:

V. класа: Староруські тексти. Домова лектура: Оповідання Марка Вовчка; Перекотиполе і Маруся Квітки.

VI. класа: Важніші твори з староруської літератури до кінця VIII. столітя.

VII. класа: Історию літератури доведено аж до виступу Т. Шевченка на російській Україні, а до 1848. р. Галичині. Обговорене важніших літературних явищ оперто на лектурі вибраних творів. Узгаднюючи устну словесність, прочитано і пояснено ряд народних дум, кілька казок і легенд, а также децго з народних пісень книжнього походження. В звязку з викладом про ідеї Сковороди прочитано поему П. Куліша „Григорій Сковорода“; крім того поему П. Куліша „Україна“.

VIII. класа: З історії літератури обговорено добу від виступу Т. Шевченка до кінця XIX. ст., опираючи виклад на виборі писань з тої доби. Найбільше прочитано і скоментовано твори Шевченка, Куліша, Федьковича і Марка Вовчка. При тім вказувано докладнійше на звязок писань їх з духовим житєм західної Європи та з суспільно-політичними течіями безпосередного сусідства.

2. Латинська мова.

III. класа. Корнелій Непос: Aristides, Miltiades, Themistocles, Cimon, Thrasybulus, Epaminondas.

IV. класа. Цезар: Commentarii de bello Gallico, lib. I. et IV.

V. класа: Овідий: З Метаморфоз: Чотири віки, Фаетон; з Tristium: Пращанє з Римом. Лівій: Ab urbe condita I., XXI.

VI. класа. Саллюстий: Bellum Jugurthinum 1—50; Вергілій: Ecloga I; prooemium Georgicorum, laudes vitae rusticae, Aeneidos lib. I.

Приватна лектура: Вергілія Енеїди кн. II; Саллюстий: *Bellum Jugurthinum* (докінчене).

VII. клас. Ціцерон: *De imperio Gn. Pompei*; Вергілія Енеїди кн. VI.

VIII. клас. Гораций: Оди I. 1, 3, 9, 10, 11, 14, 18, 20, 22, 29; II. 3, 6, 10, 14, 18; III. 2, 5, 23, 30; IV. 3, 5; Еподи: 2, 7; Сатири: I. 1; Листи I. 2, 20; Тацит: *Ab excessu divi Augusti* I, IV. 1—11; 37 до кінця.

3. Грецька мова.

V. клас. Ксенофонта: *Anabasis*: Зброєня до війни; Похід до Вавилону; Борба під Кунаксою. Гомера Іліади I. пісня.

VI. клас. Гомера Іліади VI., IX., XVI., XVIII., XXII. пісня; Геродот: Перські війни, VII. Приватна лектура: Гомера Іліади II. і XX. пісня; Геродота Арион і Перпандер; Перстень Полікрата.

VII. клас. Гомера Одиссеї I., VI., XI. пісня. Демостен: Проти Филина I. Платон: Оборона Сократа. Приватна лектура: Гомера Одиссеї III., V., VII., XIV. пісня. Демостен: О мирі.

VIII. клас. Платон: Оборона Сократа, Критон, Файдон, Софокль: Антигона.

4. Німецька мова.

З матеріалу, призначеного інструкціями на поодинокі класи, перероблено:

В V. класі: Rosegger: *Das zugrunde gegangene Dorf*. M. Eschenbach: *Krambambuli*; *Der gute Mond*. Storm: *Die Flut des Lebens*. Hauff: *Kalif Storch*.

В VI. класі: а) Шкільна лектура: 1. *Das Nibelungenlied* (von Bornhack); 2. Polenz: *Novellen* (Manz); 3. Ludwig: *Der Erbfürster*. 6) Домова лектура: 1. Keller: *Das Fähnlein der sieben Aufrechten*; 2. Chamisso: *Peter Schlemihl*.

В VII. класі: а) Шкільна лектура: 1. Schiller: *Wilhelm Tell*; 2. Goethe: *Egmont*; 3. Grillparzer: *Das goldene Vließ*. 6) Домова лектура: 1. Shakespeare: *Der Kaufmann von Venedig*; 2. Hebbel: *Gyges und sein Ring*.

В VIII. класі: Paul Heyse: *Andrea Delfin*; Droste Hüllshoff: *Die Judenbuche*; Schiller: *Balladen*, *Wilhelm Tell*; Goethe: *Balladen*.

4. Теми

до письмених задач в висших класах.

А. В українській мові.

V. класа. 1. Початки просвіти на Україні (шк.). 2. Вражіння з подорожи до Відня (дом.). 3. Компілятивний склад Найдавнішої літописи (шк.). 4. До вибору: а) Провідні думки в „Поученю“ Володимира Мономаха; б) Характеристика Володимира Мономаха на основі його „Поученя“ (шк.). 5. Длячого тужимо за рідним краєм? (дом.). 6. Два походи на Половців з 1111. і 1185. р. (шк.). 7. Значінє Карпат для Монархії в часі мира і війни (дом.). 8. До вибору: а) Розвій автобіографічної літератури в дотатарській добі; б) Характеристика суспільности, з якої вийшов Данило Заточник (на основі його „Послання“ (шк.).

VI. класа. 1. Пояснити слова Франка:

„Хто сам себе опанував,
Найбільше діло доконав,
Хто сам себе оберіга,
Той безпечнійший від усіх“ (шк.)

2. Сліди передволодимирівської літератури в нашій словесности (дом.). 3. Значінє Іяриона (шк.). 4. Провідні думки „Слова о полку Ігоревім“ (дом.). 5. Наслідки татарських нападів (шк.). 6. Туга за вітчизною (представити в довільній формі) (дом.).

VII. класа. 1. Українські думи в Кулішевій поемі „Україна“ (шк.). 2. Історичне і літературне значінє драми Прокоповича „Владимір“ (дом.). 3. Старина і новина в писаннях Котляревського (шк.). 4. В яких напрямках підносить теперішня війна обовязки ученика? (дом.). 5. а) Техніка Квітчиної „Марусі“; б) Значінє описів природи в Квітчиній „Марусі“ (до вибору, шк.). 6. Зв'язок Шашкевичевих творів з життям автора і його народа (дом.). 7. а) Автобіографічні моменти в поезіях Шашкевича; б) Творчість Шашкевича як відгомін сучасних йому національних стремлєнь (до вибору, шк.).

VIII. класа. 1. Аналіза одної з прочитаних думок Шевченка (шк.). 2. Гр. Сковорода в поетичній характеристиці Куліша і в творчости Котляревського, Квітки і Шевченка. На основі приватної і шкільної лектури (дом.). 3. „Чорна Рада“ Куліша як документ національно-політичного погляду (шк.). 4. „Inter arma silent musae“. З поглядом на минуле і теперішнє (дом.). 5. Кармелюк Марка Вовчка

в звязку з подібними явищами в літературі й історії (шк.).
6. а) Жерела сили і домагань в творчості Федьковича; б) Характеристика жовнірських пісень Федьковича (до вибору, шк.).

Б. В німецькій мові.

V. класа. 1. Inhaltsangabe des Märchens „Dornröschen“ (шк.).
2. Inhaltsangabe des Gedichtes „Die Türkenpfeife“ von Pfeffel (шк.).
3. Kaschnurs Rolle im Hauffschen Märchen „Kalif Storch“ (шк.). 4. Der erste Bezirk in Wien (дом.). 5. Der Winter in Wien (дом.). 6. Die Sage über den König Midas (дом.). 7. Der Tod des Gelben [„Krambambuli“ von M. Eschenbach] (дом.). 8. Der Kampf im Hohlweg [„Die Flut des Lebens“ von Storm] (шк.). 9. Die Grundfabel der Erzählung „Das zugrunde gegangene Dorf“ von Rosegger (шк.).

VI. класа. 1. Ein freierwähltes Thema (дом.). 2. Der Streit der Königinnen und dessen unmittelbare Folgen [Nibelungenlied] (шк.).
3. Warum nannte Keller seine Novelle „Das Fähnlein der sieben Aufrechten“? (дом.). 4. Etzels Werbung um die Hand Kriemhildens [Nibelungenlied] (шк.). 5. Übersetzung aus dem Ukrainischen ins Deutsche (дом.). 6. Die Geschichte der Glocken aus Krummseifenbach [Polenz] (шк.). 7. Die freiwillige Feuerwehr in Petersgrün (дом.). 8. Der Realismus in den Novellen von Polenz (шк.). 9. Warum fühlt sich Peter Schlemihl unglücklich? (дом.). 10. Des Erbförsters Schuld und Sühne [Ludwig] (шк.).

VII. класа. 1. Exposition zu „Wilhelm Tell“. (шк.). 2. Wir halten durch (дом.). 3. Geßlers Tod (шк.). 4. Inhalt des zuletzt gelesenen Buches (дом.). 5. Übersetzung aus dem Ukrainischen (шк.). 6. „Orysja“ von Kulisch und Homers Odyssee VI. (дом.). 7. Wie verstehe ich die Antwort Egmonts auf die Warnung seines Sekretärs: „Kind, nicht weiter“ . . . (шк.). 8. До вибору: а) Warum entschließt sich Rhodope ihren heißgeliebten Gemahl zu verlassen und mit Gyges vor dem Hestiaaltar sich zu vermählen? б) Aus welchen Gründen entschließt sich Kandaules seine Frau zu verlassen und freiwillig zu sterben [Hebbel] (дом.). 9. Das Heroisch-Klassische und Moderne in dem „Gastfreund“ von Grillparzer (шк.).

VIII. класа. 1. Inhaltsangabe der Ballade „Der Graf von Habsburg“ von Schiller (дом.). 2. Das Motiv der Treue in der Ballade „Die Bürgschaft“ von Schiller (шк.). 3. Die geschichtliche Bedeutung der Stadt Wien (дом.). 4. Baumgartens Rettung durch Tell (шк.). 5. Andrea Delfins Schuld und Sühne [„Andrea Delfin“ von Heyse] (дом.). 6. Friedrich Merks Lebenslauf [„Die Judenbuche“ von Droste Hülshoff] (шк.).

Устні вправи в німецькій мові:

VI. класа. 1. Шмігельський: Schillers „Räuber“ und Schewtschenkos „Hajdamaken“. 2. Тарасевичівна: Grillparzers „Ahnfrau“ und „Dowbusch“ von Fedjkowyttsch. 3. Пеленський: „Michael Kohlhaas“ von Kleist. 4. Лициняківна: „Schillers Braut von Messina“. 5. Огоновська: „Die versunkene Glocke“ von Hauptmann. 6. Пачовська Дарія: „Baumeister Solmeß“ von Ibsen.“ 7. Федаківна: Der Ring der Nibelungen von Wagner. 8. Типовницький: Das gesellschaftliche Leben im Mittelalter. 9. Гузар: „Der Kaufmann von Venedig“ von Shakespeare. 10. Лиско: Grillparzers „Sappho“. 11. Кормонівна: „Ein treuer Diener seines Herrn“ von Grillparzer. 12. Легкун: „Parsifal“ von Wagner. 13. Галуцак: Das Festspiel Hauptmanns in deutschen Reimen. 14. Бобинський: Hebbel und sein Leben. 15. Штайн: Die Nibelungen.

VII. класа. 1. Метеля: Deutsche Literatur bis zu der ersten Blütenperiode. 2. Лисківна: Der Humanismus und die Reformation. 3. Гузар: Goethe. 4. Івасик: Schiller. 5. Ломінський: Das kulturelle Leben im Mittelalter. 6. Вахнянинівна: Sturm und Drang. 7. Туркевичівна: Das Festspiel in deutschen Reimen von Hauptmann.

5. Наукові прибори.

Гімназійальні курси не мали ані власної бібліотеки ані збірок з науковими приборами. Завдяки дозволові Дирекції ц. к. реальної школи для III. дільниці Відня послуговувалися курси збірками тогож заведення як з фізикального так з природописного і географічного кабінету.

6. Важніші розпорядки ц. к. шкільних Властей.

Ц. к. дол.-австр. Краєва шкільна Рада обіжником з 13. жовтня 1914, ч. 2986/2—I, подає до відома розпорядок ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просвіти з 8. жовтня 1914, ч. 2988/ К. У. М., котрим дозволено на вчаснійше складанє іспитів зрілости учениками найвисшої класи, покликаними до військової служби, і добровольцями з укінченням 18. роком життя. По тому розпорядкови можна евентуально залишити письмений іспит, а навіть устний в цілости або части у учеників свого заведення, коли їх зрілість не підлягає сумнівови.

Розпорядок ц. к. Міністерства В. і Пр. з 23. жовтня 1914, ч. 3195/ К. У. М., подає коментар і способи виконання попередного рескрипту.

Розпорядок ц. к. Міністерства В. і Пр. з 9. падолиста 1914, ч. 3366/ К. У. М., признав матуральні пільги військовим кандидатам, котрі в 1913/14. році укінчили правильно передостатню класу середньої школи, хоч не записали ся до найвищої класи.

Розпорядок ц. к. Міністерства В. і Пр. з 15. падолиста 1914, ч. 48703, дозволяє на відбуваннє іспитів зрілости також з кандидатами, котрі в літнім або осіннім речиници 1913/14 були на пів року репробовані.

Розпорядок ц. к. Міністерства В. і Пр. з 17. падолиста 1914, ч. 47931, установає комісію для передчасних іспитів зрілости в руській мові у Відні під проводом ц. к. краєвого шкільного інспектора Д-ра Івана Копача.

Розпорядок ц. к. Міністерства В. і Пр. з 24. падолиста 1914, ч. 50303, уповажнює віденські матуральні комісії до відбування нормального іспиту (не для військових цілей виключно) з кандидатами, котрі в літнім або осіннім речиници не могли піддати ся іспитови зрілости в своїм заведеню.

Ц. к. долішно-австрійська Краєва шкільна Рада рескриптом з дня 27. жовтня 1914, ч. 4794—II, приймає до відома отворенє курсів занятя (Beschäftigungs-Kurse) для учеників середних шкіл з українською викладною мовою з Галичини і Буковини під управою Директора ц. к. академічної гімназії у Львові Іллі Кокорудза і дозволяє на їх приміщенє в будинку ц. к. реальної школи для III. діляниці Відня при ул. Радецького, ч. 2.

Ц. к. дол.-австр. Краєва шк. Рада рескриптом з 30. падолиста 1914, 4794/3—II, повідомляє про дозвіл ц. к. Міністерства В. і Пр. з дня 11. падолиста 1914, ч. 47464, на приділенє учителів державних середних шкіл до курсів для учеників середних шкіл з українською викладовою мовою у Відні на так довго, доки Власти не покличуть їх на їх становища.

Ц. к. Кр. Шк. Рада в Бялій розпорядком з 18. лютого 1915, ч. 37, взиває до збираня датків між учениками на ціли „Червоного Хреста“.

Ц. к. Кр. Шк. Рада в Бялій розпорядком з 7. марта 1915, ч. 48/пр. присилає примірник виданого ц. к. Міністерством внутрішних справ поученя в справі відживлюваня людности з припорученєм поучити шкільну молодіж про потребу ощадности.

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада рескриптом з дня 30. марта 1915, ч. 158/27—I, подає до відома розпорядок ц. к. Міністерства В. і Пр. з дня 30. січня 1915, ч. 279/К. У. М., котрий обнимає постанови в справі

вчаснішого здавання іспитів зрілості репробованими в літнім і осіннім речниці, як також учениками найвисшої класи з річника 1897, котрі в біжучім календарнім році кінчать 18. рік життя, о скільки добровільно вступують до війська.

Той сам міністерияльний розпорядок з 30. січня 1915, ч. 279/K. U. M. дозволяє видавати вчасніші річні свідодтва ученикам передостатньої або низшої класи покликаним до війська з річника 1895 і 1896, о скільки на підставі спостережень своїх учителів робили надію з кінцем шкільного року одержати загальний додатний успіх. Приватисти тої категорії можуть одержати річні свідодтва на підставі вчаснішого річного іспиту. Так само можуть одержати річні свідодтва на підставі іспиту ученики курсів занятя (Beschäftigungs-Kurse), о скільки докажуть, що в шк. році 1913/14 укінчили попередню класу з додатним успіхом в державній середній школі або приватній наділеній правом прилюдности і о скільки предложать потрібні війскові документи. В тій ціли установила ц. к. дол.-австр. Краєва шк. Рада наведеним повисше рескриптом ц. к. Комісією для переводження іспитів в українській мові під проводом ц. к. директора Іллі Кокорудза.

Ц. к. Кр. шк. Рада в Бялій обіжником з дня 31. марта 1915, ч. 1833/III кр., дає припорученя в справі уряджування складок на „Фонд помочи для вдів і сиріт цілої оружної сили“.

Ц. к. Кр. шк. Рада в Бялій обіжником з дня 31. марта 1915, ч. 6146/IV кр., подає до відома всі міністерияльні розпорядки дотикаючі справи виїмкових іспитових пільг для асентированих або вже відбуваючих військову службу.

Ц. к. Шк. Кр. Рада в Бялій розпорядком з дня 2. цвітня 1915, ч. 6220/IV кр., припоручає в справі виховування галицької молодежи середних шкіл, перебуваючої у Відни, скликати конференцію учительського збору і уложити правила культурного поведеня молодежи.

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада рескриптом з 16. цвітня 1915, ч. 217/7—II, подає до відома розпорядок ц. к. Міністерства В. і П. з 8. січня 1915, ч. 49676, котрий дозволяє списаним на виказі учителям державних середних шкіл з Галичини учити на тутешніх курсах, доки Власти що до них що иншого не зарядять.

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада рескриптом з 1. мая 1915, ч. 158/31—I, подає до відома розпорядок ц. к. Міністерства В. і П. з 10. цвітня 1915, ч. 10641, в справі відбування річних іспитів з учениками з Галичини і Буковини, що учили ся на курсах або приватно, в ціли видаваня їм річних свідодств, і установляє для переводження таких іспитів в українській мові комісією під проводом ц. к.

Директора Іллі Кокорудза. Тимже самим міністерияльним розпорядком дозволено здавати іспит зрілости в липневім речинци 1915 тим ученикам, котрі викажуть ся річним сьвідоцтвом з укінчення VIII. класи.

Ц. к. Кр. Шк. Рада в Бялій обіжником з дня 17. мая 1915, ч. 8979/IV Кр., розпоряджає в справі уміщування висліду класифікації в поіменнім списі учеників в друкованім річнім звіті Дирекції.

Ц. к. Кр. Шк. Рада в Бялій обіжником з 18. мая 1915, ч. 8473/IV кр., звертає увагу на додаток до Урядового Дневника долішно-австрійської Кр. Шк. Ради, що містить розправи, що стоять в звязи з теперішніми воєнними відносинами.

Ц. к. Шк. Кр. Рада в Бялій обіжником з д. 27. червня 1915, ч. 5211/III. Кр., подає до відома розпорядок ц. к. Міністерства В. і Пр. ч. 17092, в справі розділювання памяткових карток між учеників і учениці народних і середних шкіл, котрі зложили датки на „Фонд помочи для вдовиць і сиріт цілої оружної сили.“

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада обіжником з д. 3. липня 1915, ч. 2280—I, подає до відома розпорядок ц. к. Міністерства В. і П. з д. 26. червня 1915, ч. 17668, котрий дозволяє ц. к. іспитовим комісіям переводити поправчі іспити з учениками, що не могли їх зложити в своїм речинци в 1914. році в Галичині і Буковині, як також припускати до річних іспитів тих учеників, котрим війна перешкодила в краю піддати ся вступному іспитови.

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада обіжником з д. 8. липня 1915, ч. 158/60—I, уповажляє на підставі розпорядку ц. к. Міністерства В. і Пр. з д. 28. червня 1915, ч. 18704, увільняти учеників походячих з галицьких і буковинських середних шкіл, а прийятих поза Галичиною і Буковиною до державних шкіл, від шкільної оплати, коли того вимагають особливі відносини.

Ц. к. Кр. Шк. Рада в Бялій обіжником з д. 9. липня 1915, ч. 12655/IV. Кр., розпоряджає в справі писання хроніки шкіл на чужині і доставлювання материялів до воєнного Архіву.

7. Хроніка.

Передвиджуючи, що з чим раз більшим напливом українських збігців з Галичини і Буковини до Відня також число української молодези середних шкіл буде щораз більше зростати, задумав директор ц. к. академічної гімназії у Львові Ілля Кокорудз зорганізувати курси шкільної науки для тої молодези у Відні, щоби запобічи

шкідливому дармованню, котре молодіж неув, і правильною шкільною наукою помочи вї образованню та продовжуванню своїх студий. На оці мав дир. Кокорудз передовсім гімназияльну молодіж і в тій цілі оголосив в другій половині вересня 1914 оповісткою на дверях Українського Запомогового Комітету, що був тоді збірним місцем українських збігців, в одинокій тоді українській часописі „Діло“, та устами проповідника в церкві св. Варвари вписи на такі курси. Вписи відбувалися в льокалі згаданого Українського Запомогового Комітету в VIII. дільниці при Buchfeldgasse, ч. 3, щодня від 10. до 12. години рано.

Коли до кінця вересня вписалося около 60 учеників і учениць, постановив дир. Кокорудз первести намір в діло і скликав в тій справі нараду, в якій зволили взяти участь ц. к. краввий інспектор шкіл Др. І. Копач і директор А. Алиськевич. На другий день по нараді удалися всі три до дотичного референта в ц. к. Міністерстві Вір. і Пр. ц. к. правительственного радника Дра Сетунського по потрібній інформації. Діставши ті, робив далші старання в ц. к. долішно-австрійській Краввій Шкільній Раді дир. Кокорудз разом з дир. Алиськевичем аж до успішного висліду. Як в Міністерстві секційний шеф Др. Келле, так також в дол.-австр. Кр. Шк. Раді Віцепрезидент Ради Др. Кгосе v. Sternegg і радник двора Др. Шайндлер прийняли намір отворення курсів з українською викладовою мовою з повною прихильністю. Від Міністерета зависів дозвіл на приділенє учителів державних середних шкіл з Галичини і Буковини до тих курсів, а від дол. австр. Кр. Шк. Ради відступленє шкільного будинку на приміщенє курсів.

Заки справу урядово полагоджено, отворено курси провізорично в льокалі ліцею Панї Др. Шварцвальд в I. дільниці при Wallnerstrasse 2, де також відбула ся 15. жовтня 1914 о год. 3. по полудни перша пленарна конференция учительського збору під проводом директора Кокорудза. Панї Др. Шварцвальд відступила — за що їй належить ся подяка — льокаль на курси заходами Українського Запомогового Комітету. Однак що відступлений льокаль, зложений з двох саль, був надто малий, тому треба було удати ся до дол.-австр. Кр. Шк. Ради о приспіншенє справи. Тоді адміністраційний референт ц. к. Радник Намісництва Др. Едвин Шлягер поручив телефонічно директорови ц. к. висшої реальної школи для III. округу при ул. Радецького, ч. 2, прийняти курс в зичливу гостину і відступити в пополудневих годинах потрібне число саль. Директор згаданої реальної школи П. Гінцель відніс ся до справи вповні прихильно.

відступив 8 саль на класи, одну салью на директорську канцелярію, а рисункову салью на почекальню для професорів і позволив користати з кабінетів фізикального, природописного і географічного. Крім того відступив салью геометричних рисунків на іспити зрілості і одну комнату для науки співу. Так отже вже 20. жовтня могли курси перенести ся до вигідного льокалю.

Число учеників мало помалу з 60 зросло до кінця жовтня до 95 — і відтак зростало скоро і щораз більше, бо ученики, розкинені по різних місцях коронних країв і Угорщини, довідавши ся про курси, стали переселяти ся до Відня, щоби користати з шкільної науки. Тим способом виносило число молодежи при кінці шкільного року, помимо того, що багато учеників в протягу року відійшло до військової служби, а деякі перейшли до отвореної учительської семінарийної школи, 253. Загальне число вписаних в катальогі учеників і учениць виносило 321.

Дня 30. жовтня 1914 вилинуло письмо від ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Ради з д. 27. жовтня 1914, ч. 4794-II, котрим прийнято до відома отворенє шкільних курсів для молодежи середних шкіл з Галичини і Буковини з українською викладовою мовою під управою ц. к. директора Іллі Кокорудза і відступлено для них в пополудневих годинах льокаль в ц. к. вишній реальній школі для III. дільниці враз з освітленєм і опалом, а дня 3. грудня 1914 надійшло друге письмо тойж Ради з дня 30. падолиста 1914. ч. 4794/3-II, котрим донесено, що ц. к. Міністерство Вір. і Пр. рескриптом з дня 11. падолиста 1914, ч. 47464, дозволило учителям державних середних шкіл в Галичині і Буковині учити на тих курсах. Вкінці вернув дня 19. цвітня 1915 затверджений рескриптом ц. к. Міністерства Вір. і Пр. з дня 8. січня 1915, ч. 49676. виказ тих учителів, котрі обняли науку на курсах.

Число учителів виносило з самого початку 41, а при кінці шкільного року 35, — число тому так велике, бо Управа курсів, ідучи за вказівками референта в ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Ради, гофрата Дра Шайндлера, старала ся зайняти на курсах по можности кожного учителя державних середних шкіл, котрий зголосив ся в Управі і заявив охоту учити. Треба зазначити, що учителі на курсах не побирали ніякої окремої ремунації за науку.

Через цілий час управляв курсами директор Ілля Кокорудза, з самого початку при помочи дир. А. Алиськевича, доки той при кінці падолиста 1914 не обняв управи учительських семінарийних курсів, а по тім часі сам без секретаря.

Шкільний рік розпочався д. 16. жовтня 1914 Богослуженням в церкві св. Варвари. Відтак що неділі о 9. год. рано в тій самій церкві відправляла ся Служба Божя для молодіж курсів, підчас котрої хор гімназійної молодіж під управою о. катихита Туркевича співав церковні пісні. По Службі Божій виголошував о. катихит С. Глібовицький ексорти.

Дня 19. падолиста 1914 взяли ученики і учениці курсів під проводом учительського збору участь в Богослуженню за упокій душі бл. п. Цісареві Блісавети. Той день був вільний від науки.

В річницю вступлення на престол Його Величества Цісари Франц-Йосифа I. т. є. в дни 2. грудня явила ся молодіж курсів під проводом учительського збору на торжественнім Богослуженню в церкві св. Варвари. Опісля вернула до шкільного будинку на святочний обхід в честь Найяснішого Пана, підчас котрого проф. Богдан Лепкий виголосив святочну промову, по якій відспівано народний державний гимн. Шкільна наука в той день відпала.

В часі від 24. грудня 1914 до 3. січня 1915 тревали фєрії з причини Різдвяних Свят римо-католицького, а від 6. до 10. січня з причини Різдвяних Свят греко-католицького обряду.

Дня 20. і 21. січня щепив лікар державної реальної школи віспу ученикам і ученицям курсів.

Шкільні повідомлення за I. піврік роздано молодіж д. 30. січня, а другий піврік розпочався д. 3. лютого 1915.

Дня 19. марта виголосив заст. учителя Яр. Манастирський в фізичній салі заведеня виклад „Про електричні розряди в газах“ для молодіж висших клас.

Великодні реколекції відбули ся для молодіж курсів дня 29. до 31. марта в церкві св. Варвари. Виголосив їх о. Фещак з Ч. О. О. Василян. Великодні фєрії тревали від 1. до 7. цвітня 1915.

В дни 13. цвітня 1915 зволив звидіти заведенє п. Віцепрезидент Кр. Шк. Ради др. Дембовський і прислухував ся в товаристві п. ц. к. краевого інспектора дра І. Копача і ц. к. директора І. Кокорудза науці німецької мови в VIII. класі. По скінченій науці промовив п. Віцепрезидент до молодіж та заохотив єї використати свій побут у Відні в цілі поширення свого образования.

З нагоди світлої побіди союзних армій під Тарновом даровано молодіж шкільну науку в дни 6. мая 1915.

Дня 10. мая 1915 виголосив проф. о. Застирець для молодіж висших клас виклад „Про італійську малярську штуку“.

Дня 22. мая 1915 взяла молодіж під проводом учительського збору участь в поминальнім Богослуженню в церкві сьв. Варвари за упокій жовнірів, що полягли в війні на побоевищі. Церковні пісні і панахиду відспівав хор молодежи тутешніх курсів.

В протягу шкільного року приступала молодіж три рази до Сповіді і сьв. Причастія, а то 5. і 6. падол. 1914, 30. і 31. марта та 28. і 29. червня 1915.

В днях 12., 14., 15. і 16. червня 1915 візитував ц. к. краєвий інспектор шкіл п. Д-р І. Копач курси та прислухував ся науці в поодиноких класах.

34-літню річницю смерти Тараса Шевченка святкувала молодіж концертом, який відбув ся д. 19. червня у рисунковій салі заведеня.

Програма концерту була ось така:

Часть І.:

1. Вступне слово, виголосив абітурієнт Станко.

2. а) Австрійський народний гимн; б) Колесса: „Гаївки“; виконали мішані хори молодежи.

3. Шевченко: „Сон“ — деклямація уч. VII. кл. О. Метелі.

4. Беріот: Концерт 1. і 2.; Губер: Концерт 2., скрипкове сольо в супроводі фортепяну, виконали уч. VI. кл. О. Гузар і учениця VI. кл. І. Лициняківна.

5. Бортнянський: Концерт ч. 28, — мішаний хор.

Часть II.:

6. Відчит — виголосила абітурієнтка Д. Лежогубська.

7. Мендельсон: Фінгальсгелл — орхестра гімназійальної молодежи.

8. Шевченко: „Не кидай матери“ (по німецьки) — деклямація учениці IV. кл. Г. Левицької.

9. Січинський: „Розжалобила ся душа“ — тенорове сольо в супроводі фортепяну, виконали уч. VI. кл. Заблоцький і учениця VII. кл. С. Туркевичівна.

10. Пісні українських Січових Стрільців: а) Гей у лузі червона калина; б) Журавлі; в) Далі, братя, до збрुї; г) Отче, благаю Тя, — хори молодежи.

11. Закінченє: а) Промова Проф. Д-ра В. Щурата; б) Український народний гимн: „Ще не вмерла Україна“; в) Австрійський народний гимн — по німецьки.

На сїм концертї молодежи були присутні учительський збір курсів майже in completo під проводом Управителя, а крім того запрошені гості: п. віцепрезидент державної Ради Юл. Романчук, ц. к. Краєвий шкільний інспектор п. Др. І. Копач, директор місцевої

реальної школи п. Фердинанд Гінцль з професором тоїж школи п-ом Д-ром А. Міллером, п-ні директорова Гінцльова, директор А. Алиськевич, радник суду п. Лев Левицький, ц. к. нотар Лев Гузар з жінкою і пр. Додати ще треба, що на концертї явили ся в гарнім порядку і численно також ученики VI. і VII. кляси місцевої німецької реальної школи і з ентузіазмом прийняли деклямацію Шевченкової думки в німецькім перекладї О. Грицая.

Добровільні датки при вступі на концерт, котрі зволив побільшити також директор п. Ф. Гінцель значнійшою квотою, призначено на „Фонд помочи для вдів і сиріт цілої оружної сили“.

Той сам концерт з дещо зміненою програмою повторила молодїж для ширшої запрошеної суспільности в салї „Lehrerhaus-u“ при улици Йосифа, ч. 12, дня 29. червня о 5. год. по полудни. Саля була битком наповнена гїстьми.

З нагоди славної побіди союзних військ над Москалями та відзискання Львова відбуло ся дня 24. червня 1915 благодарственне Богослуженє для молодежи курсу в церкві св. Варвари, по котрім виголосив проф. о. Глібовицький патріотичну проповідь. Той день був вільний від шкільної науки.

Письменний іспит зрілости в нормальнім лїтнім речинци відбув ся в днях 21. — 23. червня, а іспити приватистів в днях 24. до 26. червня.

Дня 28. червня 1915 брали участь ученики і учениці під проводом учительського збору в Богослуженю за упокій душі бл. п. Цісаря Фердинанда.

Шкільний рік закінчено дня 30. червня 1915. благодарственным Богослуженєм в церкві св. Варвари, а розданє річних свідоцтв відбуло ся дня 3. липня 1915.

Устний іспит зрілости в нормальнім лїтнім речинци відбув ся в днях 1. до 3. липня під проводом ц. к. краевого шкільного інспектора п. Д-ра І. Копача.

Крім того майже що тижня, почавши від місяця листопада 1914, відбував ся під тим самим проводом іспит зрілости в вчаснійших речинцях для учеників, що, маючи вимагані студії, служили в війську або мали служити, як також для тих абітуриєнтів і екстерністів, котрі через воєнні випадки не могли в осїннім або лютовім речинци приступити до іспиту зрілости в краю.

В кінци треба згадати, що молодїж курсів звиджувала протягом шкільного року під проводом членів учительського збору музеї, галерії образів, церкви і монументальні будинки та пам'ятники, при чім дотичні учителі давали потрібні поясненя.

Вкінці належить з глибокою вдячністю піднести, що праця на курсах завдячує свої красні успіхи передовсім наскрізь зичливому і прихильному відношенню до сих курсів Високої ц. к. дол.-австр. Краєвої Шкільної Ради, як також Сьвітлої Дирекції ц. к. реальної школи для III. округу Відня.

8. Запомоги для бідної молодези.

Бідна молодіж Курсів побирала місячні запомоги від Українського Запомогового Комітету для збіців з Галичини і Буковини, котрого головою є віцепрезидент Державної Ради п. Юліян Романчук. Ученики і учениці, що мали родичів у Відні, побирали відповідно до рескрипту ц. к. Міністерства внутрішніх справ вимірені запомоги посередництвом своїх родичів. Та молодіж, котра не мала у Відні родичів, побирала місячні запомоги посередництвом Управи Курсів. І так ті ученики, зглядно учениці, що прибули до Відня без родичів перед 10. грудня 1914, побирали від Укр. Зап. Комітету з початку по 20 К місячно, а відтак по 25 або 30 К місячно. Крім того побирали они відповідну тижневу запомогу на мешканє і харч в „Zentralstelle des Hilfskomitees für Flüchtlinge“ при Gallgasse ч. 2. Ціла місячна запомога, уділена обома комітетами, виносила около 50 К.

Ті ученики і учениці, котрі без родичів прибули до Відня по 10. грудня 1914, не побирали в Zentralstelle ніякої запомоги — з виїмком тих, що прибули з Вольфсбергу і котрим ц. к. Міністерство внутрішніх справ з окрема дозволило побирати запомоги в Zentralstelle. Зате побирали они від Укр. Зап. Комітету крім реґулярмінової місячної запомоги ще додаткову в квоті 15 К, так, що і їх місячна ціла запомога виносила від лютого 1915 45—50 корон.

Число запомоганої молодези що місяць зміняло ся.

В місяці червни 1915, приміром, побрали запомогу в Zentralstelle 53 учеників і учениць тутешних Курсів. Крім того 20 з них побрали від Укр. Запом. Комітету по 30 К, а 33 учеників по 25 К місячно. Учеників і учениць, що не побирали запомочи в Zentralstelle, було в червні 33. Они всі побрали від Укр. Запом. Комітету в червні по 50 К місячної запомоги.

Крім тих реґулярмінових місячних запомог уділяв Укр. Запом. Комітет молодези на порученє Управи Курсів також надзвичайні запомоги на одіж, обувє, ліки та іспитові такси. Рівнож „Zentralstelle“ уділила кільком учеником і ученицям одіне in natura.

Крім Укр. Запом. Комітету підпомагав учеників також „Український жіночий Комітет помочи для ранених“, котрого пресідателькою є п. Ольга Ціпановська, а скарбником о. В. Лициняк. Той Комітет підпомагав на порученє Управи Курсів тих учеників, котрі служили яко українські добровольці — стрільці, а зіставши раненими були увільнені від дальшої служби в рядах стрільців і ходили на науку на Курси.

9. Складки на добродійні ціли між молодежию на Курсах.

Хоч молодіж на Курсах була сама бідна, то все таки складала хоч би маленькі датки на руки Управителя Курсів на добродійні ціли, стоячі в звязи з наслідками війни.

І так в місяци марті 1915 зложила 54 К 80 с і два пуделка напіросів на річ „Українського жіночого Комітету помочи для ранених.“

В місяци цьвітни 1915 зложили 31 К на дохід „Австрійського Товариства Червоного Хреста.“

В місяци маю 1915 зложили 24 К на дохід „Фонду помочи для вдів і сиріт цілої оружної сили.“

В місяци червня 1915 зложила з нагоди вбивання цьвяхів в памяткову таблицю місцевої ц. к. реальної школи на дохід Kriegsfürsorge зістаючої під завідуванєм ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Ради 23 К (а учителі Курсів доложили своїх 27 К).

Дохід з Шевченкового концерту, устроєного в будинку заведеня дня 19. червня, в квоті 31 К віддано „Фондови помочи для вдів і сиріт цілої оружної сили.“ Суму 155 К 40 сот, яко чистий дохід з Шевченкового концерту устроєного молодежию тутешнього гімназьяльного курсу в салі Lehrerhaus-у при Josefsgasse 12 д. 29. червня 1915, віддано „Українському жіночому Комітетови.“

Виділи дотичних товариств прислали на руки управи за сі датки горячі подяки українській молодежи.

10. Іспит зрілості.

(Друковані розстріленими черенками здали іспит з відзначенем.

А. Іспит зрілості в вчаснійших зглядно спізнених речинцях,
котрий відбув ся на основі Розпорядків ц. к. Міністерства В. і Пр. з дня 8. жовтня 1914, ч. 2988/К. У. М., з дня 9. падолиста 1914, ч. 3366/К. У. М., з дня 17. падолиста 1914, ч. 47931, і з дня 24. падолиста 1914. ч. 50303. Здали отсі кандидати по 22. липня 1915:

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уро-дження	З якого заведеня?	Замітка
1.	Антін Ковалиско	Болестрашичі, 1894.	Укр. гімн. в Перемишлї.	
2.	Теодор Наконечний	Барич, 1894.	Укр. гімн. в Перемишлї.	
3.	Михайло Хроноват	Риботичі, 1894.	Укр. гімн. в Перемишлї.	
4.	Олександр Богдан Дидик	Нараїв, 1893.	Філія акад. гімн. у Львові.	
5.	Степан Паньковський	Люблинець новий, 1895.	Акад. гімн. у Львові.	
6.	Теодор Козій	Мочари, 1893.	Укр. гімн. в Перемишлї.	
7.	Степан Мадай	Торки, 1892.	Укр. гімн. в Перемишлї.	
8.	Роман Онишкевич	Хишевичі, 1894.	Укр. гімн. в Перемишлї.	Стч. стріл.
9.	Яків Кац (мойс.)	Нижанковичі, 1891.	Укр. гімн. в Перемишлї.	
10.	Іван Ілярій Боберський	Романів, 1892.	Філія акад. гімн. у Львові.	Екстер.
11.	Степан Рудик	Тисьмениця, 1890.	Акад. гімн. у Львові.	
12.	Зенон Никола Юзинський	Львів, 1895.	Філія акад. гімн. у Львові.	
13.	Августин Корнило Бабій	Завій, 1895.	Акад. гімн. у Львові.	
14.	Василь Клим	Батятичі, 1896.	Акад. гімн. у Львові.	
15.	Антін Артимович	Брусно Старе, 1894.	Укр. гімн. в Перемишлї.	Стч. стріл.
16.	Ярослав Кузьмич	Покрівці, 1895.	Укр. гімн. в Перемишлї.	" "
17.	Григорій Голинський	Березів вижний, 1895.	Укр. гімн. в Коломиї.	" "

Число	Імя і назвико	Рік і місце уродження	З якого заведення?	Замітка
18.	Лев Кубішин	Тернопіль, 1895.	Укр. гімн. в Тернополі.	Січ. стріл.
19.	Іван Коцур	Якимчиці, 1895.	Укр. гімн. в Яворові.	" "
20.	Степан Смачило	Дібща, 1894.	Акад. гімн. у Львові.	" "
21.	Мих. Велигорський	Кам'янки великі, 1890.	Народний учитель.	Екстер.
22.	Александр Заворотюк	Стаї, 1892.	Укр. гімн. в Перемислі.	
23.	Григорій Йовик	Хишевичі, 1894.	Укр. гімн. в Перемислі.	
24.	Дмитро Паліїв	Перевозець, 1896.	Укр. гімн. в Перемислі.	Січ. стріл.
25.	Іван Плешкевич	Лежайск, 1892.	Філія акад. гімн. у Львові.	
26.	Мих. Бандрівський	Лісковате, 1893.	Укр. гімн. в Перемислі.	
27.	Михайло Джуранюк	Москалівка, 1894.	Укр. гімн. в Коломиї.	
28.	Михайло Клосевич	Присівці, 1893.	Філія акад. гімн. у Львові.	
29.	Роман Левицький	Баківці, 1893.	Філія акад. гімн. у Львові.	
30.	Михайло Мельник	Заланів, 1894.	Укр. гімн. в Рогатині.	Січ. стріл.
31.	Осип Тарнавський	Биків, 1893.	Гімназія в Стрию.	
32.	Тадей Алексевич	Наворня, 1891.	Акад. гімн. у Львові.	Січ. стріл.
33.	Василь Лучинський	Чижикив, 1894.	Акад. гімн. у Львові.	" "
34.	Мирон Маренін	Яворів, 1896.	Акад. гімн. у Львові.	" "
35.	Михайло Чичкевич	Малинівці, 1895.	Акад. гімн. у Львові.	" "
36.	Михайло Верби́няк	Бутини, 1892.	Філія акад. гімн. у Львові.	" "
37.	Ярослав Гайманович	Сковятин, 1895.	Філія акад. гімн. у Львові.	" "
38.	Семен Новаковський	Торки, 1895.	Укр. гімн. в Перемислі.	" "
39.	Дмитро Селепей	Крехівці, 1896.	Укр. гімн. в Станиславові.	" "
40.	Іван Яремич	Майдан, 1893.	Укр. гімн. в Станиславові.	" "
41.	Іван Васи́лишин	Камена, 1896.	Укр. гімн. в Станиславові.	" "

Число	Імя і назвисько	Рік і місце уродження	З якого заведення?	Замітка
42.	Петро Демків	Хлібичин лісний, 1895.	Укр. гімн. в Коломиї.	Січ. стріл.
43.	Михайло Гуменюк	Коломня, 1892.	Укр. гімн. в Коломиї.	" "
44.	Юрій Петринюк	Кобаки, 1895.	Укр. гімн. в Коломиї.	" "
45.	Никола Барабаш	Хлібичин лісний, 1893.	Укр. гімн. в Коломиї.	" "
46.	Семен Сеньків	Джурків, 1894.	Укр. гімн. в Коломиї.	" "
47.	Юрій Шкрумеляк	Ланчин, 1895.	Укр. гімн. в Коломиї.	" "
48.	Степан Кузьмович	Тернопіль, 1893.	Укр. гімн. в Тернополі.	" "
49.	Осип Кисіль	Чистилів, 1893.	Укр. гімн. в Тернополі.	" "
50.	Павло Федішин	Глубічок, 1894.	Укр. гімн. в Тернополі.	" "
51.	Лев Целевич	Берлоги, 1893.	Філія акад. гімн. у Львові.	
52.	Микола Арсенич	Матієвці, 1889.	Екстерніст. Акад. гімн. у Львові.	
53.	Михайло Швець	Косів, 1893.	Укр. гімн. в Станіславові.	Січ. стріл.
54.	Теодор Романишин	Княжолука, 1894.	Гімн. в Бережанах.	" "
55.	Микола Салдан	Лівчиці, 1895.	Гімназія в Стрию.	" "
56.	Волод. Білинський	Білина, 1895.	Гімназія в Стрию.	" "
57.	Іван Берегуляк	Добровляни, 1894.	Гімназія в Стрию.	" "
58.	Василь Гнида	Залуже, 1895.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
59.	Лев Чубатий	Колоколин, 1895.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
60.	Степ. Кіржецький	Дібринів, 1894.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
61.	Андрій Калина	Колоколин, 1894.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
62.	Ярослав Матусяк	Пуків, 1896.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
63.	Теодор Кривий	Руда, 1892.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
64.	Юліян Соколовський	Стратин, 1895.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
65.	Григ. Кульматицький	Поморяни, 1894.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
66.	Мих. Дорошенко	Руда, 1894.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
67.	Степан Козак	Дмитровичі, 1895.	Укр. гімн. в Перемишлі.	

Число	Імя і назвисько	Рік і місце уродження	З якого заведення?	Замітка
68.	Іван Лазор	Книжиніль, 1893.	Укр. гімн. в Перемишлї.	
69.	Александр Хархалїс	Наконечне, 1893.	Укр. гімн. в Перемишлї.	
70.	Петро Ключ	Яцівка, 1895.	Укр. гімн. в Станиславові.	Стч. стріл.
71.	Келес. Шиманський	Озеряни, 1895.	Укр. гімн. в Коломиї.	" "
72.	Лев Глинка	Осмолода, 1893.	Укр. гімн. в Коломиї.	
73.	Лев Слобода	Львів, 1894.	Гімн. в Бережанах.	
74.	Юрій Юрків vel Піцан	Добряни, 1891.	Гімназия в Стрию.	
75.	Дмитро Марич	Пнів, 1894.	Укр. гімн. в Станиславові.	Стч. стріл.
76.	Петро Близнюк	Кути старі, 1893.	Екстерніст.	
77.	Никола Голубець	Львів, 1891.	Екстерніст. Акад. гімн. у Львові.	Стч. стріл
78.	Іван Романовський	Угнів, 1895.	Укр. гімн. в Яворові.	
79.	Анатоль Долинський	Якторів, 1894.	Укр. гімн. в Перемишлї.	
80.	Володимир Антін Огоновський	Нижнів, 1896.	Акад. гімн. у Львові.	Стч. стріл.
81.	Володимир Вербовий	Корні, 1893.	Акад. гімн. у Львові.	" "
82.	Іван Мойсей	Зубрець, 1894.	Укр. гімн. в Тернополі.	" "
83.	Теодот Дольницький	Львів, 1896.	Укр. гімн. в Коломиї.	
84.	Богдан Любомир Кузьма	Перемишль, 1897.	Укр. гімн. в Коломиї.	" "
85.	Володимир Іванчук	Ілинці, 1894.	Укр. гімн. в Коломиї.	" "
86.	Станислав Микитин	Гаївки, 1896.	Гімназия в Стрию.	
87.	Іван Горанський	Липиця долина, 1892.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
88.	Іван Чичилович	Порудно, 1896.	Укр. гімн. в Яворові.	" "
89.	Іван Левицький	Фитків, 1896.	Акад. гімн. у Львові.	
90.	Михайло Юрків	Львів, 1896.	Акад. гімн. у Львові.	
91.	Дмитро Ерстенюк	Перерісль, 1893.	Укр. гімн. в Коломиї.	
92.	Степаній Нижанковський	Довжанка, 1897.	Гімназия в Стрию.	
93.	Антін Остафійчук	Підстаї, 1894.	Укр. гімн. в Коломиї.	

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уродження	З якого заведення?	Замітка
94.	Василь Апостол	Ласківці, 1895.	Акад. гімн. у Львові.	
95.	Михайло Лиско	Камінка Струмилова, 1893.	Філія акад. гімн. у Львові.	
96.	Іван Заячківський	Ободівка, 1889.	Екстерніст.	
97.	Сидір Альойзий Данилович	Радівці (Буковина), 1897.	Укр. гімн. в Коломні.	Січ. стріл.
98.	Льонгін Андрієвський	Івачів, 1895	Укр. гімн. в Тернополі.	" "
99.	Степан Небеш	Добромірка, 1896.	Укр. гімн. в Тернополі.	" "
100.	Филип Потурняк	Сорока, 1890.	Укр. гімн. в Тернополі.	
101.	Григорій Цюкан	Стронибаби, 1894	Гімназія в Золочеві.	Січ. стріл.
102.	Осип Бандера	Стрий, 1897.	Гімн. в Стрию.	" "
103.	Мирон Соловій	Межирічі, 1896.	Гімн. в Стрию.	" "
104.	Прокіп Мурмилюк	Видинів, 1894.	Укр. гімн. в Коломні.	" "
105.	Прокіп Дякон	Рудники, 1894	Укр. гімн. в Коломні.	" "
106.	Гермоген Майковський	Голосків, 1895.	Укр. гімн. в Коломні.	" "
107.	Дмитро Андрусятчин	Турка, 1894.	Укр. гімн. в Коломні.	" "
108.	Михайло Івантишин	Озеряни, 1896.	Укр. гімн. в Коломні.	" "
109.	Іван Максимчук	Балинці, 1895.	Укр. гімн. в Коломні.	" "
110.	Дмитро Рудик	Стрільче, 1893.	Укр. гімн. в Коломні.	" "
111.	Василь Юченко	Іспає, 1894.	Укр. гімн. в Коломні.	" "
112.	Михайло Бачинський	Серафинці, 1895.	Укр. гімн. в Коломні.	" "
113.	Василь Ліщук	Хлібичин пільний, 1894.	Укр. гімн. в Коломні.	" "
114.	Іван Максимішин	Роменів, 1895.	Акад. гімн. у Львові.	" "
115.	Іван Озаркевич	Городок, 1895.	Укр. гімн. в Рогатині.	" "
116.	Осип Яримович	Львів, 1897.	Філія акад. гімн. у Львові.	" "
117.	Юліян Левицький	Кобаки, 1895.	Укр. гімн. в Яворові.	" "

Число	Імя і назвико	Рік і місце уродження	З якого заведення?	Замітка
118.	Володимир Киприян	Ярослав, 1896.	Гімн. в Бучачи.	Стч. стріл.
119.	Іван Семків	Раків, 1892.	Укр. гімн. в Коломній.	
120.	Теодозий Григорий Заставний	Ладанці, 1894.	Акад. гімн. у Львові.	
121.	Юрій Бохонко	Оріхівці, 1894.	Укр. гімн. в Перемишлях.	
122.	Михайло Кокот	Яксеманичі, 1892.	Екстерніст.	" "
123.	Антін Король	Соколів, 1896.	Укр. гімн. в Тернополі.	" "
124.	Степан Яріш	Сілець, 1894.	Укр. гімн. в Перемишлях.	
125.	Андрій Домарадзкий	Журавиця, 1894.	Екстерніст Укр. гімн. в Перемишлях.	" "
126.	Миросл. Подільський	Кобиловолоки, 1895.	Екстерніст Акад. гімн. у Львові.	" "
127.	Володимир Дутчак	Снятин, 1895.	Укр. гімн. в Коломній.	
128.	Антін Теодор Прокопович	Великі Очи, 1896.	Укр. гімн. в Коломній.	
129.	Ірина Гнатюк	Львів, 1896.	Гімн. СС. Василянук у Львові.	
130.	Ольга Нарожняк	Стрий, 1895.	Гімн. СС. Василянук у Львові.	
131.	Ізидор Хтєй	Лінина мала, 1892.	Філія акад. гімн. у Львові.	
132.	Степан Омелян Венгрінович	Хиривка, 1897.	Укр. гімн. в Перемишлях.	
133.	Евген Дурдело	Вільшаниця, 1896.	Укр. гімн. в Станіславові.	
134.	Пантелеймон Крутій	Боляновичі, 1895.	Укр. гімн. в Перемишлях.	
135.	Роман Мануляк	Перемишлях, 1896.	Укр. гімн. в Перемишлях.	
136.	Михайло Березка	Ванівці, 1893.	Укр. гімн. в Перемишлях.	
137.	Степан Данилюк	Г'яйт (Буков.), 1893.	Укр. гімн. в Коломній.	
138.	Василь Белей	Скоморохи, 1896.	Укр. гімн. в Рогатині.	

Число	Ім'я і назвисько	Рік і місце уродження	З якого заведення?	Замітка
139.	Михайло Коритко	Заланів, 1891.	Укр. гімн. в Рогатині.	Січ. стріл.
140.	Іван Ільницький	Розточки, 1894.	Укр. гімн. в Станиславові.	" "
141.	Олекса Балицький	Лопушна, 1896.	Гімн. в Самборі.	
142.	Володимир Пристай	Перемишль, 1896.	Укр. гімн. в Перемишлі.	
143.	Петро Мудрий	Самбір, 1895.	Гімн. в Самборі.	
144.	Іван Семен Левицький	Іваниківка, 1895.	Акад. гімн. в Львові.	
145.	Олександр Кухта	Тура велика, 1896.	Акад. гімн. в Львові.	
146.	Петро Савка	Сколошів, 1895.	Укр. гімн. в Перемишлі.	

В. Іспит зрілості в нормальнім липневім речинці 1915,

відбутий на основі Розпорядку ц. к. Міністерства В. і Пр. з дня 10. цвітня 1915, ч. 10641, і рескр. ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Ради з 26. червня 1915, ч. 176/123-І.

а) Пиcьменний іспит зрілості відбув ся в часі від 21. до 23. червня включно.

Тєми пишємєнних задач до іспиту зрілості були осьтакі:

1. Українська мова:

До вибору: а) Які мілітарні традиції може дати українська література нашим Січовим стрільцям? б) Які моменти з історії українського народу набирають спеціальної вартости в теперішній війні? в) Відгомін реформаторських кличів Німеччини на українських землях в XVI. століті.

2. Латинська мова:

Vergilii Aeneidos XI. 100 – 130

3. Грецька мова:

Homēri Odysseae VII. 133—154.

б) Устний іспит зрілості:

Устний іспит зрілості відбув ся в часі від 1. до 3. липня під проводом ц. к. краєвого інспектора Дра Івана Копача. До іспиту приступило 21 учеників і учениць, що ходили до VIII. класу на курсах і при кінці шкільного року здали перед ц. к. іспитовою Комісією іспит з VIII. класу, 1 ученик, що учив ся приватно, 1 екстерніст і 1 екстерністка, та 1 ученик, що скінчив в 1913/14 шкільнім році VIII. класу.

Сьвідощтво зрілости одержали:

Число	Імя і назвико	Рік і місце уродження	З якого заведення?	Замітка
1.	Іван Козій	Олешичі, 1895.	Укр. гімн. в Перемислі.	
2.	Михайло Коленський	Лопинці, 1896.	Укр. гімн. в Перемислі.	
3.	Зиновія Копертинська	Зарваниця, 1896.	Гімн. СС. Василянск у Львові.	
4.	Борис Кудрик	Рогатин, 1897.	Укр. гімн. в Рогатині.	
5.	Віра Кудрик	Рогатин, 1895	Укр. гімн. в Рогатині.	
6.	Зиновій Кузьмович	Бруховичі, 1897.	Акад. гімн. у Львові.	
7.	Хая Крайслер (мойс.)	Рогатин, 1896.	Укр. гімн. в Рогатині.	
8.	Ольга Дарія Лежогубська	Львів, 1896.	Гімн. СС. Василянск у Львові.	
9.	Іван Хризостом Ортинський	Самбір, 1897.	Гімназія в Самборі.	
10.	Ілярій Ортинський	Ортиничі, 1891.	Гімназія в Самборі.	
11.	Герш Пфеффер (мойс.)	Рогатин, 1897.	Укр. гімн. в Рогатині.	
12.	Северин Сапрун	Рибник, 1897.	Укр. гімн. в Перемислі.	
13.	Антін Станко	Виженка (Буковина), 1897.	Гімназія в Кіцмані.	
14.	Володимир Фільц	Вільче, 1897.	Укр. гімн. в Перемислі.	
15.	Ілярій Харак	Куликів, 1897.	Акад. гімн. у Львові.	
16.	Максиміліян Цірлер (мойс.)	Рогатин, 1897.	Укр. гімн. в Рогатині.	
17.	Осип Цюпка	Болестрашичі, 1896.	Укр. гімн. в Перемислі.	
18.	Евген Чубко	Бірча, 1897.	Укр. гімн. в Перемислі.	
19.	Генрих Шварц (мойс.)	Рогатин, 1895.	Укр. гімн. в Рогатині.	
20.	Іван Скибинський	Глиняни, 1893.	Філія акад. гімн. у Львові.	
21.	Володимир Майба	Ярослав, 1897.	Гімназія в Ярославі.	

1 ученицю репробовано на пів року, а 1 ученицю, 1 екстерійста і 1 екстерійтку на рік.

II. Спис учеників і учениць

вписаних в каталогі протягом цілого шкільного року 1914/15.

Друковані розстріленими черенками узнані здібними з відзначенєм до висшої класи. I = узнані здібними до висшої класи. вз. зд. = узнані взагалі здібними. попр. = позволено здати повторний іспит з одного предмету по фериях. неклас. = на разі ще не здавали іспиту. Взяті в () = виступили серед року. Означені зьвіздкою* ті, котрі відійшли до війська і одержали вчаснійше річне свідомство на основі Розпор. ц. к. Мініст. В. і Пр. з дня 30. січня 1915, ч. 279/ К. У. М.

I. Кляса. 1. Стефанія Бабій (I). 2. Іван Березовський (I). 3. Марія Бокало (I). 4. Петро Бокало (I). 5. Анна Вергановська. 6. Неоніля Гинилевич (неклас.). 7. Данило Данилович. 8. Іванна Делькевич (I). 9. Андрій Доманик (попр. геог.). 10. Ірина Кабаровська (вз. зд. лат.). 11. Ірина Каранович. 12. Софія Каранович. 13. Зиновій Карняк (I). 14. Ольга Кобрин (I). 15. Юліян Козлович. 16. Никола Колесса (I). 17. (Лаврентий Коник). 18. Михайло Кос. 19. Іван Крушельницький (I). 20. Володимир Остапчук. 21. Данило Остапчук. 22. Осип Попович. 23. Марія Рабій. 24. Евген Сьвістель (I). 25. Маріян Середа. 26. Олена Сидоряк. 27. Ольга Склепкович (I). 28. Володимира Стеткевич. 29. Марта Стеткевич (I). 30. Василь Трильовський (попр. геог.). 31. Зиновій Туркевич (вз. зд. нім.). 32. Зенон Храпливий.

II. Кляса. 1. (Стефанія Авдикович). 2. Остап Володимир Бартків (I). 3. Андрій Борисевич (I). 4. Лідія Бурачинська (неклас.). 5. Ярема Весоловський. 6. Ірина Гамчикевич (неклас.). 7. Осип Делькевич (вз. зд. лат.). 8. Ольга Іванчук (I). 9. Анатоль Ільницький. 10. Марта Карачевська (неклас.). 11. Роман Коренець (I). 12. Володимира Крушельницька (I). 13. Осип Кучика (I). 14. Марія Левицька (неклас.). 15. Марія Лиско. 16. Володимир Лициняк. 17. Марія Лінинська. 18. Богдан Мальчинський (вз. зд. мат.). 19. Роман Матвіяс. 20. Богдан Онуферко (I). 21. Стефанія Падох (I). 22. Ольга Патрило (неклас.). 23. Ярослав Патрило (неклас.). 24. Осип Пеленський (неклас.). 25. Юрій Пеленський (I). 26. Ярослав Радюк. 27. Володимира Сінгалевич. 28. Ірина Сінгалевич. 29. Юрій Студинський. 30. Самуїл Ціне (неклас.). 31. (Іван Черник). 32. Вольф Шерф (I). 33. Оксана Яворська (I). 34. (Микола Яремчак). 35. Остап Яців (I). 36. (Михайлиа Яцкевич).

III. Кляса. 1. Ярослав Бабій (І). 2. Ярослав Баранецький (І). 3. Лев Бобинський (І). 4. Осип Бобинський. 5. Онуфрій Олекса Богонос (попр. іст.). 6. Дарія Брикович (І). 7. (Віоля Бумбак-Сафіян). 8. Омелян Ваврик (І). 9. Марія Вергановська. 10. Степан Гинилевич (некляс.). 11. Теофіль Глібовицький (І). 12. Лідія Горбачевська (І). 13. Володимир Коритовський (некляс.). 14. (Олекса Крушельницький). 15. Любов Кузьма (некляс.). 16. Микола Маковійчук. 17. Олександр Малецький (вз. зд. мат.). 18. Ярослав Мандичевський (І). 19. Ярослав Матвіяс (вз. зд. мат.). 20. Теодор Парфанович (І). 21. Ярослав Полотнюк. 22. Володимир Середа (І). 23. Наталія Трильовська (некляс.). 24. Софія Федак (некляс.). 25. Михайло Хорамбура. 26. Осип Чемеринський (І).

IV. Кляса. 1. Степан Апостол (І). 2. Петро Баран (І). 3. Олександр Бартків (І). 4. Яким Бібер (І). 5. Роман Брикович (вз. зд. лат.). 6. Ярослав Герасимович (вз. зд. гр.). 7. Володимир Громницький (І). 8. Ярема Губчак (увільн. з греки) (І). 9. Андрій Градовський (вз. зд. мат.). 10. Осип Дримала (І). 11. (Сергій Зарицький). 12. Ірина Застирець (некляс.). 13. (Антін Заячківський). 14. (Іван Кирстюк). 15. Анна Кисілевська (некляс.). 16. (Іван Козій). 17. Юліян Коренець (І). 18. Роман Кормош (вз. зд. нім.). 19. Омелян Костек (І). 20. Юліян Костюк (вз. зд. нім.). 21. Степан Крушельницький (вз. зд. лат.). 22. Богдан Левицький. 23. Олена Левицька (некляс.). 24. Євген Лициняк. 25. Ізидор Лупуляк. 26. Роман Мажевський (вз. зд. мат.). 27. Іван Малішевський (вз. зд. нім.). 28. Валерія Мальчинська (І). 29. Ярослав Мосора (І). 30. Ярослав Наворенський (І). 31. Степан Негребецький (І). 32. Марта Олесницька (І). 33. (Ольга Остапчук). 34. Михайло Пежанський. 35. Анна Пеленська (І). 36. Володимир Рихвицький (І). 37. Емануїл Сонецький (І). 38. Іван Стахняк (І). 39. Лев Туркевич (І). 40. Богдан Тарас Фільц (І). 41. Матвій Фокшей (І). 42. Роман Хотинецький (І). 43. Ярослав Чабан (І). 44. Зенон Ченстух (І). 45. Іван Чорняк (І). 46. Артур Яремкевич (І). 47. Юрій Яців (І).

V. Кляса. (Ярослав Андрусечко). 2. Володимир Апостол (І). 3. Анатоль Балик (І). 4. Богдан Баранецький (І). 5. (Роман Бачинський). 6. Петро Білинський (І). 7. (Авраам Бомзе). 8. (Володимир Гадзевич). 9. Омелян Глюз. 10. Юрій Гургула (І). 11. Іларій Дольницький (І). 12. (Ізраїль Друке). 13. Олена Ільницька (некляс.). 14. Богдан Кабаровський (І). 15. Емілія Кабаровська (некляс.). 16. Роман Калинович (І). 17. Генрих Кац (І). 18. Михайло Качунь (І). 19. Мирослав Колтунюк (І). 20. Мирослав Коритовський (І). 21. (Адам

Костюк). 22. Дарія Кудрик (І). 23. Володимир Кучерепа. 24. Степан Кушей (попр. гр.). 25. Михайло Маковічук (некляс.). 26. Йосифа Марк (І). 27. Степан Масюк (І). 28. Юлія Масюк (І). 29. Сімеон Мельцер (І). 30. Данило Миколаєвич (І). 31. (Михайло Наворенський). 32. Ярослава Негребецька (некляс.). 33. Густа Пфав (І). 34. Маврикій Ребен (поп. лат.). 35. Ярослав Середа (І). 36. (Ярослав Слоневський). 37. (Сильвестер Соневицький). 38. Осип Стахняк (І). 39. Кость Стисловський). 40. (Дмитро Терлецький). 41. Маврикій Фрішер (І). 42. Софія Чайківська (некляс.). 43. Ярослав Шведзійський (І). 44. Сальомея Штрасман (некл.). 45. Юрій Юзв'як (І). 46. (Петро Яримович).

VI. Кляса. 1. (Самуїл Байдаф). 2. Василь Володимир Бобинський (попр. мат.) 3. *Маріян Вахнянин (І). 4. Володимир Галушак. 5. *Кость Гинилевич (І). 6. Роман Гойдиш (І). 7. Осип Голінський (І). 8. Олександр Гузар (І). 9. Іван Дольницький (І). 10. Ярослав Заблоцький (І). 11. Степан Ілик (І). 12. (Олена Кіттай). 13. (Іван Кішка). 14. Олена Наталія Кормош (некляс.). 15. Дмитро Легкун (І). 16. Кость Лиско (І). 17. Ірина Лициняк. 18. Степан Ляшецький (І). 19. *Олександр Мальчинський (І). 20. Роман Мандичевський (І). 21. (Ольга Маритчак). 22. Володимир Мосора (І). 23. (Марія Навроцька). 24. Константина Огоновська (І). 25. Володимир Паньків (І). 26. Дарія Пачовська. 27. Оксана Пачовська (некляс.). 28. Дамян Пеленський (І). 29. (Никола Перч). 30. Володимир Роман Рабій (І). 31. Михайло Рабій (І). 32. Василь Решетилівич (попр. грек.). 33. Олександр Степан Рудович. 34. (Андрій Савойка). 35. Євген Соляог' (І). 36. Мелянія Соневицька (некляс.). 37. *Богдан Стрільбицький (І). 38. Ірина Марія Студинська. 39. Анна Тарасевич. 40. Омелян Михайло Тишовницький. 41. Ірина Туркевич (попр. нім.). 42. Марія Федак (І). 43. Осип Шмігельський (І). 44. Давид Штайн (І). 45. (Степан Черник). 46. Олекса Цимбалко (І). 47. Маркіян Яворський (І).

VII. Кляса. 1. Юліян Омелян Алиськевич (І). 2. Любов Бартків (І). 3. Володимир Батицький (І). 4. Олександр Босий (І). 5. Ірина Вахнянин (І). 6. Михайло Величко (некляс.). 7. Дмитро Галичин (І). 8. (Юлія Горн). 9. Йосиф Гофер (І). 10. Ярослав Гузар (І). 11. Степан Гера (І). 12. (Остап Данкевич). 13. Володимир Демянчук (попр. мат.). *14. Гриць Дмитрів (І). 15. Іван Дутковський (І). 16. (Матвій Загаєвич). 17. Дмитро Івасик (І). 18. Олександр Карпович (І). 19. Василь Кацедан (І). 20. Андрій Кошіль (некляс.). 21. Дмитро Кочержук (І). 22. Тадей Кочиркевич. 23. Максим

Кузьма (некляс.). 24. Ольга Лиско. 25. (Михайло Лєськевич). 26. Іван Густав Ломінський (І). 27. *Лев Малик (І). 28. Омелян Мандичевський (І). 29. (Семен Мандюк). 30. Микола Масюк (некляс.). 31. Осип Метелля (І). 32. (Дмитро Палїїв). 33. *Іван Ромович (І). 34. *Любомир Савойка (І). 35. Микола Сендецький (І). 36. Микола Маріян Струтинський (І). 37. Лев Терлецький (І). 38. *Василь Ткачук (І). 39. Стефанія Туркевич (І). 40. Сидір Фок (попр. матем.). 41. Євген Храпливий (І). *42. Роман Храпливий (І). 43. (Амалія Штернліб). 44. (Володимир Шульган). 45. Павлина Шумер (І). 46. Зенон Юзичинський (І).

VIII. Кляса. 1. Марія Алиськевич (І). 2. Гриць Бабій (І). 3. (Юрій Бохонко). 4. (Іван Горанський). 5. (Анатоль Долинський). 6. (Богдан Дольницький). 7. (Гриць Дубик). 8. (Теодозій Заставний). 9. Мирон Заячківський (І). 10. (Степан Козак). 11. Іван Козій (І). 12. Михайло Коленський (І). 13. (Іван Конрад). 14. Зиновія Копертинська (І). 15. Хая Крайслер (І). 16. Зиновій Кузьмович (І). 17. Борис Кудрик. 18. Віра Кудрик (І). 19. Дарія Лежогубська. 20. (Осип Лишега). 21. Володимир Майба (І). 22. (Ольга Нарожняк). 23. (Степан Нижанковський). 24. (Володимир Антін Огоновський). 25. Іван Хризостом Ортинський. 26. Ілярій Ортинський (І). 27. (Анна Остапчук). 28. (Теодор Підлужний). 29. (Зиновій Порошко). 30. Герш Пфеффер (І). 31. (Іван Романовський). 32. Северин Сапрун (І). 33. (Лев Свобода). 34. Антін Станко (І). 35. Володимир Фільц (І). 36. Максиміліян Цірлер (І). 37. (Гриць Цюкан). 38. Осип Цюпка (І). 39. Олена Чабан (І). 40. Євген Чубко (І). 41. Генріх Шварц (І).

Приватно учили ся і здавали при кінці шкільного року іспит слідуючі ученики і учениці, що мешкали поза Віднем:

I. Кляса. 1. Іван Буба (попр. іст.). 2. Іван Захариясевич (попр. іст.).

II. Кляса. Володимир Калинович (вз. здіб. лат.).

III. Кляса. 1. Осип Гинилевич (І). 2. Володимир Захариясевич (І). 3. Тит Ковальський (І). 4. Ярослав Ланчинський (І). 5. Наталія Могилянська (І). 6. Тарас Могилянський (І).

IV. Кляса. 1. Михайло Буба. 2. Богдан Каревич (І). 3. Юрій Кудрик. 4. Льонгин Лотоцький (І).

V. Кляса. Любомир Михайло Семків (І).

VI. Кляса. 1. Євген Дорош (І). 2. Олександр Мінко.

VII. Кляса. 1. Іван Борис (попр. лат.). 2. Іван Голембйовський (І). 3. Кость Левицький. 4. Мирон Левицький.

VIII. Кляса. Ілярій Харак.

12. Статистика з д. 30. червня 1915.

1. Число учеників і учениць з кінцем шкільного року 1914/15.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Учеників	17	18	18	36	25	25	27	17	183
Учениць	14	14	6	6	9	10	5	6	70
Разом	31	32	24	42	34	35	32	23	253

2. Число учеників і учениць після типу шкіл.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Гімназії	29	25	21	39	31	33	32	23	233
Реальні гімназії	—	—	3	2	—	—	—	—	5
Ліцей	2	7	—	1	3	2	—	—	15
Разом	31	32	24	42	34	35	32	23	253

3. Число учеників і учениць після віроісповідань.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
гр. кат.	29	30	22	40	27	34	30	19	231
рим. кат.	1	—	—	—	—	—	—	—	1
гр. ориєнт.	1	—	2	1	—	—	—	—	4
мойс.	—	2	—	1	7	1	2	4	17
Разом	31	32	24	42	34	35	32	23	253

4. Вік учеників і учениць.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
11 років	15	1							16
12	9	15							24
13	7	10	7						24
14		6	10	17					33
15			6	14	10				30
16				3	11	12			26
17				4	5	11	10		30
18			1	4	5	8	11	11	40
19					2	3	2	7	14
20					1	1	5	2	9
21							4	3	7
Разом	31	32	24	42	34	35	32	23	253

5. Мешкає тепер у Відни.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
З родиною	23	30	18	31	24	25	15	13	179
на станції	8	2	6	11	10	10	17	10	74
Разом	31	32	24	42	34	35	32	23	253

6. Стан родичів.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Проф. сер. шкіл	4	5	3	6	1	7	2	2	30
Народні учителі	2	1	—	3	5	1	1	2	15
Лікарі	—	1	—	2	—	—	—	—	3
Священники	7	9	5	8	6	7	8	7	57
Адвокати	1	—	3	1	1	2	—	—	8
Урядники	5	7	7	7	7	5	2	3	43
Інженери	—	—	—	1	—	—	1	—	2
Власт. дібр.	2	—	—	—	1	2	1	—	6
Міщани	—	2	1	2	1	—	4	1	11
Селяни	—	—	1	7	6	6	8	4	32
Промисловці	1	1	—	—	2	—	—	—	4
Ремісники	2	—	—	1	1	—	—	1	5
Купці	—	1	—	—	2	1	1	3	8
Державні слуги	—	—	—	1	—	—	—	—	1
Вдови	5	1	—	2	—	—	—	—	8
Нотарі	—	—	—	—	—	1	1	—	2
Військові	1	1	—	1	—	1	—	—	4
Професори університету	—	1	—	—	—	1	—	—	2
Підурядники желізн	—	—	3	—	—	1	1	—	5
Приватні урядники	1	2	1	—	1	—	2	—	7
Разом	31	32	24	42	34	35	32	23	253

7. Ходило в шкільнім році 1913/14 до середних шкіл:

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Академічна гімназія	—	3	5	8	1	2	2	2	23
у Львові	—	1	3	1	2	3	2	—	12
Філія академіч. гімназії	—	—	—	—	—	—	1	—	1
Німецька гімназія у	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Львові	—	—	—	1	1	—	—	—	2
Філія VII. гімназії у	—	2	—	1	—	—	—	—	3
Львові	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Бережани	—	6	8	11	4	5	5	2	41

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Приватна гімназія в	—	6	8	11	4	5	5	2	41
Болехові	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Броди	—	—	—	—	1	—	—	—	1
Вижниця	—	—	—	—	1	—	2	—	3
Городенка (укр.) . .	—	2	—	1	—	1	—	—	4
Дрогобич	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Золочів	—	—	—	—	—	1	2	—	3
Камінка Струмилова .	—	1	—	1	—	—	—	—	2
Кіцмань	—	—	1	—	—	—	—	1	2
Комарно	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Коломия (укр.) . . .	—	—	—	—	2	1	—	1	4
Коломия, прив. гімна-	—	—	1	—	—	—	—	—	1
зія Уршулянок . . .	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Копичинці	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Краків	—	—	—	—	—	—	—	—	1
Прив. гімназія СС. Ва-	—	3	—	3	—	4	4	4	18
силиянок у Львові	—	—	—	—	—	3	—	—	3
Прив. гімназія Стшал-	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ковської у Львові .	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Жіноча реальна гімна-	—	—	1	—	—	—	—	—	1
зія ім. кор. Ядвиги	—	—	—	—	—	—	—	—	—
у Львові	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Прив. гімназія Наза-	—	—	1	—	—	—	—	—	1
ретанок у Львові .	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Перемишль (укр.) . .	—	3	2	12	8	5	7	6	43
Перемишль, ліцей . .	—	3	—	1	3	2	—	—	9
Рогатин (укр.) . . .	—	—	—	1	4	1	2	5	13
Самбір	—	—	1	1	4	4	—	2	12
Сокаль	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Станиславів (укр.) .	—	1	1	2	—	2	4	—	10
Прив. жіноча реальна	—	—	1	—	—	—	—	—	1
гімн. в Станиславові	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Стрий	—	2	—	2	—	2	1	—	7
Тернопіль (укр.) . .	—	2	1	4	1	1	2	1	12
Турка	—	—	1	—	2	—	—	—	3
Хирів	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Чернівці (II. гімназ.)	—	—	—	1	—	1	—	—	2
Чортків (укр.) . . .	—	1	1	—	—	—	—	—	2
Яворів (укр.)	—	1	1	1	4	—	2	—	9
Ярослав	—	1	—	1	—	—	1	1	4
Приватно учились .	—	4	—	—	—	—	—	—	4
Разом .	(31)	32	24	42	34	35	32	23	253

8. Місце перебування родичів учеників і учениць.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Бережани	—	4	—	2	—	1	—	—	7
Бібрка	—	1	—	1	1	1	1	—	5
Борщів	1	—	—	—	—	—	—	—	1
Броди	—	—	2	1	—	—	—	—	3
Бучач	2	—	—	—	—	—	—	—	2
Вижниця	—	—	—	—	—	—	1	1	2
Городенка	1	1	—	—	—	—	—	—	2
Гусятин	—	—	1	1	—	1	—	—	3
Добромиль	—	—	—	1	1	—	1	—	3
Долина	—	—	—	—	1	—	—	—	1
Дрогобич	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Жидачів	—	—	—	1	—	—	1	—	2
Заліщики	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Збараж	2	—	—	—	—	—	—	—	2
Зборів	2	—	—	—	—	—	1	—	3
Золочів	1	—	1	—	—	1	2	—	5
Камінка Струмилова .	—	1	—	1	—	—	—	—	2
Кіцмань	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Коломия	1	—	1	—	2	1	—	1	6
Косів	—	—	—	1	1	—	1	—	3
Краків	—	—	1	—	1	—	—	1	3
Львів	9	4	6	8	1	10	4	2	44
Мостиска	—	—	2	—	—	—	—	—	2
Надвірна	—	2	—	1	—	—	1	—	4
Печеніжин	1	—	—	—	—	—	—	—	1
Перемишль	3	4	2	10	9	7	7	3	45
Перемишляни	—	—	—	—	1	—	—	1	2
Підгайці	—	—	—	1	1	—	—	—	2
Рава руська	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Рогатин	—	—	—	—	3	—	2	6	11
Рудки	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Самбір	1	—	1	1	4	4	—	3	14
Серет	—	1	—	1	—	—	—	—	2
Скалат	—	1	—	—	—	—	1	1	3
Сколе	—	1	—	2	—	1	—	1	5
Снятин	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Сокаль	1	1	—	—	—	—	—	—	2
Станиславів	1	—	1	1	—	2	1	—	6
Старий Самбір	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Стрий	—	5	—	2	—	2	1	1	11
Сянік	—	—	—	—	—	—	1	—	1
Теребовля	—	1	—	—	—	1	1	—	3
Тернопіль	2	1	1	3	1	—	1	1	10
Товмач	—	—	—	1	—	—	2	—	3
	28	31	21	40	27	34	30	22	233

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Турка	28	31	21	40	27	34	30	22	233
Цішанів	2	—	1	—	3	—	—	—	6
Чернівці	—	—	—	1	2	—	1	—	4
Чортків	—	—	1	—	—	1	—	—	1
Яворів	—	—	1	—	2	—	1	—	4
Ярослав	1	1	—	1	—	—	—	1	4
Разом	31	32	24	42	34	35	32	23	253

9. Вислід річних іспитів з кінцем шкільного року, перевеєусних на основі Розпор. ц. к. Мініст. В. і Пр. з 10. цвітня 1915, ч. 10641. і рескр. ц. к. дол.-австр. Кр. шк. Ради з 1. мая 1915, ч. 158/31-I.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Записаних серед шкільного року	32	36	26	47	46	47	46	41	321
З днем 30. VI.	31	32	24	42	34	35	32	23	253
Здібних з відзначенем	7	9	2	3	—	7	2	3	33
Здібних до висшої кляси	12	12	11	27	25	22	24	20	153
Взагалі здібних	2	2	2	8	—	—	—	—	14
Позволено на повторний іспит	2	—	1	—	2	3	2	—	10
Нездібних	7	1	3	1	2	—	—	—	14
Неіспитованих	1	8	5	3	5	3	4	—	29
Разом	31	32	24	42	34	35	32	23	253

Печатано у Кароля Ґорішека у Відни. — 15 1121.
